"And rn ordxrn da avarevvndei ro K.K.E.»

Ν. Ζαχαριαδης

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Οργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης γιά την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ Ι ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΤΗΛ. 4928007

ΔΕΥΤΈΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ Ι ΦΛΕΒΑΡΗ 1986

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 13

ρα μας όλο και περισσότερο εμπλέκεται στη δίνη του ανταγωνισμού

των υπερδυνάμεων ΗΠΑ και ΕΣΣΔ. Η θέση της χώρας μας συμβαί-

νει να συνδυάζει μια σειρά από πλεονεκτήματα ζωτικής σημασίας

για τα ηγεμονικά σχέδια μιας υπερδύναμης. Η Ελλάδα είναι ένα από

τα κλειδιά του παγκόσμιου στρατηγικού χάρτη για δύο κύρια λόγους.

λαια της Μέσης Ανατολής καθώς ιδιαίτερα μέσω της Κρήτης δεσπό-

ζει στην Ανατολική Λεκάνη της Μεσογείου. Παράλληλα κι ' ανεζάρ-

τητα από τις θελήσεις οποιασδήποτε υπερδύναμης και αστικής τάξης

είναι αδιάσπαστοι οι εθνικοί της δεσμοί με το αβύθιστο αεροπλανο-

δηλαδή την έξοδο του ρώσικου στόλου στη Μεσόγειο.

φόρο της Μέσης Ανατολής, την Κύπρο.

•Πρώτο γιατί ελέγχει μέσω του Αιγαίου, την έξοδο των στενών

• Δεύτερο είναι ότι αποτελεί γέφυρα της Δύσης προς τα πετρέ-

TIMH APX, 30

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΑ «ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ»

Η τελευταία αρθρογραφία γύρω από το ζήτημα της καθαίρεσης του Καραμανλή το Μάρτη του '85 έφερε σε φως ένα τμήμα από τους σκοτεινούς Παπανδρεϊκούς χειρισμούς. Αποδεικνύεται τώρα καθαρά αυτό που είχαμε γράψει στο δεύτερο φύλλο της εφημερίδας μας ότι το χτύπημα του Καραμανλή ήταν από τα δεξιά. Όχι μόνο από την πλευρά της διαδικασίας αλλά και από την άποψη του ίδιου του χαραχτήρα της διαδοχής.

Στην πραγματικότητα ο Παπανδρέου δεν επεδίωκε να ανεβάσει στην προεδρία κάποια δημοκρατική προσωπικότητα, ώστε να ασκήσει ανεμπόδιστα μια υποτίθεται προοδευτική πολιτική. 'Ηθελε απλά να εξουδετερώσει την καραμανλική προεδρία. Κι αυτό, όπως έχουμε γράψει επανειλημμένα, για να εξουδετερώσει ένα μεγάλο πολιτικό παράγοντα του δυτικού ιμπεριαλισμού, που ακόμα κάτεχε ένα σημαντικό πόστο εξουσίας.

Αρα ο επόμενος πρόεδρος θα μπορούσε να είναι ο οποιοσδήποτε που θα διέθετε ένα μέτριο κύρος σαν πρόσωπο δίχως νάχει πραγματική πολιτική δύναμη.

Όλα τα πρόσωπα που βολιδοσκοπήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό το ρόλο συγκεντρωναν αυτά τα δυο χαραχτηριστικά. Επρόκειτο για ασημαντες γέφυρες, για απλά πολιτικά προσχήματα, για μεταβατικούς λαθρόβιους ενός χρυσού θεσμού. Δεν θα είχαμε δηλαδή στην προεδρία έναν αντίστοιχου επίπεδου πολιτικό αντίπαλο του Καραμανλή, απλά δεν θα είχαμε πρόεδρο. Μία πλευρά της πρόσφατης αναθεώρησης του συντάγματος είναι ακριβώς αυτή: να κατεβεί ο θεσμός της προεδρίας στο επίπεδο του σημερινού προέδρου, που έχει άλλωστε αρχίσει να γίνεται ενοχλητικός καθώς, νομίζοντας ότι όποιος κατοικεί σ' ένα παλάτι είναι βασιληάς, άρχισε να έχει απόψεις και μάλιστα στο πιο καίριο ζήτημα, στο ζήτημα δηλαδή των σχέσεων της κυβέρνησης με το σοσιαλιμπεριαλισμό.

Μερικοί, ευφυείς, παρατηρητές των πολιτικών εξελίξεων ιδιαίτερα οι ρεβιζιονιστές προσπαθούν να ανασκευάσουν τη θέση ότι το χτύπημα του Καραμανλή ήταν ένα χτύπημα ενάντια στην παληά δεξιά και προσπαθούν να αξιοποιήσουν την υποψηφιότητα Κανελλόπουλου.

Όμως αυτό που χαραχτηρίζει τον Κανελλόπουλο είναι σε αντίθεση μάλιστα και με τους υπόλοιπους βολιδοσκοπιμένους η πιο έντονη σύμπλευσή του με τη νέα δεξιά ιδιαίτερα η στάση του σαν ενδιάμεσου ανάμεσα στις υπερδυνάμεις.

Ακόμα προσπαθούν τέτοιου είδους αναλυτές να χρησιμοποιήσουν την αντίθεση Μητσοτάκη - Καραμανλή σ΄ όλη αυτή τη βρώμικη ιστορία για να βγάλουν το συμπέρασμα μιας δήθεν βαθύτερης συναίνεσης με το ΠΑΣΟΚ που εκφράζεται με τον κοινό αντικαραμανλισμό τους. Όμως μάταια.

Η σύγκρουση Μητσοτάκη - Καραμανλή είχε στη βάση της ακριβώς τη διαφορετική στάση του καθ΄ ενός από αυτούς απέναντι στο ΠΑΣΟΚ. Ο Μητσοτάκης ήταν ο εκφραστής της μετωπικής σύγκρουσης με το ΠΑΣΟΚ σαν εκφραστής της αμερικάνικης γραμμής. Ήταν αντίθετος με τον Καραμανλή ακριβώς στο βαθμό που αυτός έτρεφε τις αυταπάτες της συνέναισης με τον Παπανδρέου.

Γι΄ αυτό υποστήριζε ανοιχτά την προεδρία Καραμανλή μόνο την τελευταία στιγμή όταν ήταν πια σίγουρος ότι δεν θα τον ψήφιζε ο Παπανδρέου.

Αλλά τίποτα δεν αποδείχνει το ανυπόστατο ενός τέτοιου ισχυρισμού δήθεν συναίνεσης Μητσοτάκη - Παπανδρέου όταν σήμερα ακριβός στη βάση του αντιπασοκισμού είναι ενωμένη η Μητσοτακική με την Καραμανλική φράζια της Νέας Δημοκρατίας.

Πρέπει όλοι αυτοί οι παρατηρητές, όλοι οι λάτρεις της ισορροπίας, της πολιτικής σταθερότητας, της συναίνεσης να το πάρουν απόφαση: Έχουμε προ πολλού μπει στην εποχή της πολιτικής αστάθειας και τη σύγκρουσημοτούς κόλπους της αστικής τάξης. Η ίδια η ανάδυση των βρώμικων παρασκήνιων που άνοιξαν την εποχή της νέας προεδρίας υπηρετεί ακριβώς τους σκοπούς του ανελέητου πόλεμου που έχει ξεσπάσει ανάμεσα στα δύο μεγάλα κομμάτια της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού,

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

 Η κρίση της θεωρίας του φευτοΚΚΕ για τον κρατικομονοπωλιακό καπιταλισμό

Μέρος Γ΄

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

• «Εθνικό σύστημα υγείας»: Μια μεγάλη απάτη

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ

Όταν η ΟΑΚΚΕ στην ιδρυτική της διακήρυξη εδώ και 6 μήνες πρόβαλε στην πολιτική της ανάλυση σαν βασικό παράγοντα στις πολιτικές εξελίξεις της χώρας μας την θέση ότι η παπαντρεϊκή κλίκα ακολουθεί φιλο - ρώσικη πολιτική, τότε εκτός από τους δέσμους της γραμμής του ψευτο - ΚΚΕ και σε αρκετούς καλόπιστους και οξυδερκείς ανθρώπους δεν ήταν εύκολο να παραδεχτούν την ορθότητά της.

Σ' αυτό το διαστημα ωστόσο και οι πιό δύσπιστοι από τους ανθρώπους που παρακολοθούν την ΟΑΚΚΕ έχουν αρχίσει να πείθονται για την ορθότητα αυτής της θέσης.

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών ωστόσο επιβεβαιώνουν αυτήν την θέση με τον πιό έντονο τρόπο.

Και όχι μόνον αυτήν Επιβεβαιώνουν την αντίληψη μας ότι η χώ-

Αν αυτά συνδυαστούν με μια ξενόδοι λη, δείλη, και κομπλεξική αστική τάξη σαν την ελληνική, που ουσιαστικά γεινήθηκε και μεγάλουσε κάτω από τις στερού/τες των ισχιρών της γης σε κάθε εποχή, το αποτέλεσμα είναι ένα εκρηχτικό μιγμα που εγγυάται μελλοντικές συμφορές όσο δεν προβάλλει ορμητικά στο προσκήνιο η μονή άξια, πατριωτική, δημοκρατική και εγιής δύνμαη αυτής της κοινωνίας, η ερ-

γατική τάξη κι ο εργαζόμενος λαός. Μέχρι αυτή τη στιγμή τις μοίρες της χώρας μας χειριζεται αυτή η αστική τάξη και πιο συγκεκριμμένα το τμήμα της εκείνο που δι ναμώνει τους δεσμούς του γοργά με την ανεργόμενη υπερδίναμη, την Ρωσία.

Όμως μια τέτοια προσδεση δεν σημαίνει καθόλοι ανώδινη απομάκρινση από τις ΗΠΑ, δεν σημαίνει ότι μόνο ο σοσιαλιμπεριαλισμός είναι πρόβλημα για το λαό μας. Αντίθετα σημαίνει λιοσασμένη πιση, επέμβαση, εκβιασμό από την αμερικανική επερδύναμη. Σημαίνει διάσαση της αστικής τάξης, σημαίνει κινόυνο φασισμού, σημαίνει κινόυνο φασισμού, σημαίνει κινόυνο πολέμου με την Τουρκία για λογαριασμό των επερδύναμεων.

Όμιος πάνω απ' όλα μας βιάξει να παρακολοιθήσοι με και να κατανοήσοι με τις εξελίζεις

ΟΥΑ·Ι·ΤΧΕΝΤ ΚΑΙ ΛΟΓΓΙΝΩΦ

Τι βλεπουμε τον τελευταιο καιρο; Βλέπουμε να προετοιμάζονται μέσα πε συνθήκες φαινομενικής ηρεμιας οι όραι της μελλοντικής πεγκρουαπο

Είναι μερικά γεγονότα σημαντικά από μονα τοις που όμως παράλληλα σιμβαίνει να συμπικνώνουν και να εμφανίζουν με εύγλωτα τρόπο το βάθος μιας αντίθεσης.

Τέτοια ήταν εκείνη η ημέρα ποι βρήκε στη χώρα μας διό στελέχη των υπερδυνάμεων να συζητάνε με τον πρωθυπουργό. Ο αμερικανός τφεπουργός εξωτερικών Ουάιτχεντ κι ο ρώσος απεσταλμένος του Γκορμπατσώο Λογγίνωφ

Πολλοί επισανειακοί παρατηρητές βιαστηκαν να πούν ότι η επισκεψη Ουαίτχεντ εντάσσεται στα πλαισία της εξομαλινσής των ελληνοαμερικανικών σχέσεων κι ότι η επισκεψη Λογγίνως ήταν μια έκτακτη εμφάνιση, σχετική με τις νέες προτάσεις Γκορμπατσώς, του δήθεν μακρινού με τη χώρα μας ρώσικοι παραγοντά.

Ο Παπανδρέου μίλησε και με τοι ζουό. Μήπως συμφώνησε και με

τοις διώ: Μήπως είναι το πολί ένας ακροβάτης που περπατάει σε τεντωμένο σχοινί:

Οχει δεν είναι έτσι. Ο Παπαπντρέοι δεν μπορεί να κρύψει την αγάπη του για τη Ρωσία, όσες μεταμφιέσεις και να κάνει, όσοις ελιγμούς κι' άν δοκιμάσει. Δεν πρεπει ποτέ να ξεγνάμε ότι καθε διπλοπροσωπος έχει πάντα το ένα πρόσυπο πραγματικό.

Ποιό είναι το πραγματικό πρώσωπο τοι Παπανδρέου:

Γι' άλλη μια φορά να δούμε ψεχραιμα τα γεγονότα. Που κατάληξαν, σε ποιό πραχτικό αποτέλεσμα ωδήγησαν οι επισκέψεις τον εκπροσώπον των δύο υπερδυναμεών

στη χώρα μας.
Σ' ένα διπλό αποτέλεσμα. Πρώτο ο αμερικανός έφι γε από την Ελλάσοα με τον επίσημο, πολλαπλά επιβεβαιωμένο από κυβερνητικά χειλία χαραχτηρισμό τοι υείτη. Ο Ιδίος δε ο αμερικανός επέμεινε φειγοντας ώτι ψεύτες είναι οι σινομιλητές τοι. Αιτή η συνάντηση δεν μπορεί να θερμανε τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις.

Δειτερο: Ο ρώσος έφιγε αθοριβα. Όμως ο Παπανδρέου με συνέπεια ανέλαβε να εποστηρίζει τον Καντάφι, ιδιαίτερα με το στόμα του Παπούλια, ποι ξεδιάντροπα έχρησε ήρωες τοις σφαγείς των αμάχων στα ευρωπαϊκά αεροδρομία, αλλα και δηλώνοντας απερίφραστα ότι δεν θα επιτρέψει στοις αμερικάνους να χρησιμοποιήσουν τις βασεις τους στην Ελλάδα ενάντια στον Καντάφι. Αιπό το τελευταίο ήταν κάτι καλο. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο Παπαντρέοι δεν το έκανε επειδη είναι οπαδός της τριτοκοσμικής ανεξαρτησίας αλλά επειδή ακολοιθεί φιλορώσικη πολιτική.

ΣΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

Όμως το σποιδαιότερο είναι ότι μόλις φεί γει ο Λογγίνωο ο Παπαωδρέου παίρνει το αεροπλάνο για τις loste-

Οι Ινδίες είναι μεγάλη χώρα αλλά ο πρωθυποιργός της μικρός. Χρειάζεται ένας Παπανδρέου για να ξεσηκώσει να υποστηρίζει στα πλαισια της «πρωτοβουλίας των 6». τα νέα σχέδια του Γκορμπατσώς. Η ειρήνη του Γκορμπαταώφ δεν ειναι παρά η απομόνωση του αντιπάλω του Ρήγκον. Οπος υποστηρίζαμε κι ολας από την εποχή πριν τις σινομιλίες της Γενεύης, όλη η ρώσικη διπλωματία είναι αφοσιωμένη σ' ένα ζήτημα: πώς θα τσακιστεί «ο πάλεμος των απτρον». Όλη η ρώσική πολιτική στο ζήτημα της είρήνης, δηλαδή του πόλεμου, βρίσκεται κεντραρισμένη σ' αυτό το

Μέσα στους «6» ο Παπανδρέου είναι η συνεπής ρώσικη φωνή είναι ο συντονιστής τους και ο πιο ένθερμος θιασώτης της Ρώσικης ειρήνης και ανταμοίβεται καλά χι' αι το Ενώ αφηνεί τον Λογγίνωο στην Αθήνα τον «υποδέχεται» στο Δέλχι ο αντιπροεδρός της ρώσικης κυβέρνησης Κουζνετσώφ για να του μεταφέρει την εκτίμηση του Γκορ-

μπαταώο και την υποστήριξη του στην προσπαθεία των «6».

Η πατρίδα μας πρέπει να αισθάνεται περήφανη. Ο Ασσαντ, ο Καντάφι, ο Μεγκιστου, είναι οι πρωθητές της ρωσικής πολιτικής στον γ΄ κόσμο, διασπαστές και σωβινιστες, όμως με χέρια βουτηγμένα στο αιμο. Ποσο ανεπαρκεις ειναι αυτοί όταν συγκριθούν με τον πολιτικό δεξιοτέχνη Παπανδρέου, που παριστάνει του φιλοευρωπαίο σαμποτάροντας την Ευρώπη, που παριστάνει τον φιλοαμερικάνο γι ανα κερδίσει χρόνο, ενώ στο μεταξύ ζε-STREAM TOLD TAYES EVANTION TOLS. ποι παριστάνει τον τριτοκοσμικό. ενώ δουλεύει για τη διασπαστική σιλοσοβιετική μειοψηφία του γ κόσμου. Πώς να συγκριθούν με τον άνθρωπο ποι ανάμεσα σε δέκα φράξιες και άλλα τόσα ρεύματα μέσα στο ίδιο τοι το κόμμα οικοδόμησε τη δικιά του μονοκρατορία, που παρέλισε την αντίσταση της φιλοδί τικής παληάς δεξιάς, ποι προετοιμάζει μεθοδικά το φιλορώσικο μπλοκ εξουσίας στην Ελλάδα.

Αν δέν νοιωθούμε περηφάνεια για το ότι έχουμε ένα τέτοιο πρωθιπωπορό τοιλάχιστο μπορούμε να παρηγοριόμαστε ότι ο ανθριαπος, ποι εξαπατάει όλη την Ελλάδα είναι σε θέση να εξαπατάει όλη την ιώρογειο. Ενα τέτοιο άνθρωπο χρειάζεται η Μόσχα για λεπτές πολιτικές δουλειές για να αξιοποιεί κάθε σιμπάθεια, κάθε άγνοια, κάθε ταλάντει ση, κάθε ενδιαμεσότητα απέναντι στον ρωσικό σοσιάλιμπεριαλισμό σε παγκόσμια κλίμακα.

Η ΕΣΩΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Είναι φυσικό λοιπόν, που ένας εντριγκαδόρος μέτριου βεληνεκούς σαν τον Κουτσόγιωργα και την παρέα του ποι στηριζαν και προώθησαν την παπαντρεική κυριαρχία μέχρι τις αρχές της δυίτερης τετραετίας του ΠΑΣΟΚ, ήρθε η ώρα να «φαγωθούν» από τον καθηγητή.

Ετσι η εφημεριδα αιτής της ισδιότυπης αισαρχικής και σωβινιστικής φράζιας, η «Αιριανή», γείεται τώρα ένα μέρος από τους ανέμους, ποι και η ίδια έσπειρε την πολιτική ζωή. Πληρώνει τον αιταρχισμό της παπαπαντρείκης φράζιας Και πληρώνει όχι για τον χυδαίο, σκανδάλοθηρικό αντεργατισμό της, για τον εξοργιστικό αντεργατισμό της, όχι για το προσωπικό χαραχτήρα των επιθέσεων και την εμπάθεια της, αλλά και για το θράσεων της αλλά και για το θράσεων και την ερμπάθεια την ε

SYNEXEIA STH SEA. 4

«ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ»: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ ΛΑ·Ι·ΚΗ ΥΓΕΙΑ: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΚΗ

Με το άρθρο αυτό επιχειρείται μια διείσδυση στα άδυτα, τα σκηνικά και τα σενάρια όλων των δρωμένων περί το Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) του ΠΑΣΟΚ. Στη συνέχεια ακολουθεί ένα περίγραμμα από βασικές κατευθύνσεις για έν απλήρες και φιλολαϊκό κοινωνικό σύστημα λαϊκής υγείας.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πριν ακόμη γίνει κυβέρνηση, αλλά και μετά το 1981, το ΠΑ-ΣΟΚ εξάγγειλε άλλοτε «μετά βαίων» και άλλοτε «μετά τυμπανοκρουσιών» την «δωρεάν, ίση και υψηλού επιπέδου παροχή υγείας στο λαό» ή «τα έτη υγείας» ή «την εφαρμογή του ΕΣΥ στην πράξη».

Φτάσαμε στο 1986. Ο λαός πηγαίνει στα νοσοκομεία και στα λοιπά κέντρα παροχής υγείας και φεύγοντας από κει —είτε χαμηλόφωνα, είτε προβληματισμένος ή αγανακτισμένος— σαν «σλόγκαν» επαναλαμβάνει το πασίγνωστο πλέον: «Η ίδια γεύση»!...

Παράλληλα όμως και συνεχώς εντονότερα μεστώνει στη συνείδησή του μια σειρά από ερωτήματα και διαπιστώσεις ότι «πώς θα βρούμε την υγεία μας» και ότι «επιτέλους κάποιοι πρέπει να νοιαστούν και για μας, για τη ζωή και τη νυγεία μας».

2. ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙ-KH ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙ-KHΣ, ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ

Από την αρχή της γέννεσης του νεοι ελληνικού κράτοις η Ιατρική είχε και συνεχίζει να έχει έναν σαφή, καθορισμένο ρόλο. Έναν κοινωνικό ρόλο, ποι το έμψυχο ταραγωγικό δεναμικό αντιμετωπίζεται σαν αντικείμενο, που η άρρωστη και χτιπημένη εργατική δύναμη πρεπει να μπαλώθει όσο το δυνατον γρηγορότερα και ανέξυνα το το κράτος και τους εργοδότες, ώστε να ξαναμπεί για τα καλά μέσα στην παραγειγική διαδικασία. Υψιστος στόχος ήταν και παραμένει - το τουνικό» παραγωγής κέρδους. Από εκεί και πέρα ο παράγοντας άνθρωπος ερχεται σε τρίτη η τέταρτη... μοίρα, ανάλογα με τα περιουσιακά του στοιχεία και τις δυνατότητες να ξεπουληθεί και να χρεωθεί εφόρου ζωής αυτός και η οικογένεια του.

Πάνω σ΄ αυτό το πλαισιο και μ' αυτόν τον ιδεολογικό προσανατολισμό οικοδομήθηκε το σύστημα παροχής υγείας στη χώρα μας. Ένα στότημα παροχής υγείας, ποι γαρακτηρίζεται από δύο παράγοντες: Τον κρατικό τομέα υγείας και τοι ιδιωτικό ιατρικό ελειθεροεπαγ-

Το κρατικό σύστημα υγείας ήταν απόρροια της ανάπτυξης του ελληνικού κράτους και της ανάγκης να αντιμετοιπιστούν στοιχειωδώς και ελεγχόμενα οι απαιτήσεις της παραγωγής και οι πγειονομικές διέκδικήσεις των εργαζομένων Ομοια όμως με τη στρεβλή ανάπτιξη του κράτους, οικοδομήθηκε στρεβλωμένα και το κρατικό συστημα τγειας στη χώρα. Χαρακτηριστικό τοι ήταν και παραμένει, ότι είναι διάτρητο απ' τον παρασιτισμό τοι βλει θεροεπαγγελιματισμού.

Ο ελευθεροεπαγγελμοτισμός αναπτύχθηκε και θέριεψε στη βάση της εμπορευματοποίησης του μεγάλοι ανθρώπινου δικαιώματος για υγεια και Σωη και φυσικά πανώ στην αιθαιρεσία και το ανεξέλεγκτο της ιατρικής εξουσίας που παρέχεται στον γνώστη - «επαίοντα» γιατρό. Βασική όμως ιδιομορφία τοι ιατρικαι ελειθεροεπαγγελματισμού ήταν και είναι ότι παρασιτεί αποκλειστικά σχεδόν πάνω στο κράτικό σύστημα τγείας και πανώ στο κρατικό πελατειακό πεδίο αναπτί ασει τη δική του ιδιωτική πελατεία και σχέση.

Ετσι στάσαμε στο σημείο να έχουμε μεν κρατικό σύστημα υγείας. συνολικά δομημένο, αλλά με σημαντικές ανεπάρκειες, με υπολειτουργία, με αχαλιναγωγητο τον ιδιωτικο ιατρικό αποθησαιρισμό μέσα του και με τους αρρώστους τελικούς αποδέκτες όλης τοι της εθαθλίωσης. της ανεπάρκειας, της ταλαιπωρίας. της εκμεταλλευσης και καταπίε-

Μεσα σ΄ αυτό το σύστημα υγεία: ηταν και είναι βασικός ο ρόλος των γιατρών. Οι γιατροί διαμορφώθηκαν, λιγότερο εξ αρχής και περιασότερο πρόσφατα, σε σαφή κοινωνικά στρωμάτα:

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΓΙΑΤΡΟΙ. Αυτοί ποι επισκέπτονται για ελαχιστές ωρες τη μέρα το κρατικό σύστημα υγείας, που παίρνουν την πελατείακή «μερίδα του λέοντας», που μονοπολούν αιταρχικά και εκβιαστικά τη γνώση, που μοιράζουν ειδικότητες στους πειθήνιους και υποταγμένους γιατρούς αυτοί ποι βρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχικής. επιστημονικής και κοινωνικής πυραμίδας. Οι μεγαλογιατροί, που θεοποιημένοι όντας, πείθουν και πειθαναγκάζουν επιστημονικό δυναμικό, ασθενείς και παραλληλα

θησαυρίζουν ανεξέλεκτα:

ΟΙ ΜΕΣΑΙΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ. Αυτοι με όλες τους τις διαφοροποιήσεις και ισισμοροίε, του είτε ανέβηκαν στην κλίμακα στηριχώρεται ξοισία και την είνοια, ποι απορρέει απ' το κι κλωμα των μεγαλογιατρών είτε καταφέραν να φτουσίν ο κει εργαζόμενοι σκληρα κάτω απ' το κίνητρο τοι κέρδους σι χνότατα και άλλοτε από ανθρωπιστική αντίληψη ή ακόμη σπανιότερα, αλλά ιπαρκτά, από αγάπη για την επιστήμη τους. Τελικά όμως ανεξάρτητα κινήτρων και προθέσεων είναι κοινή η αποδοχή μέχρι ανοχή τους σ αυτήν την οικονομική - επιστημονική - κοινωνική διαστρωματώση και στο «ιερό και άβατο» του ιατρικοι περατείου Πάντως γι' αυτή τους τη στάση αμοιβονται με γερά «κοψίδια» απ' το πτώμα του ασθενή. Δίνουν υποταγή και παίργουν σεβαστή πελατεία και επιστημονικους πέλους και γενικά αναπτύσσονται «καθ" εικόνα και καθ" ομοίωση» των αρχιερέων, των προτί πων τους, των μεγαλογιατρών.

OF MIKPOT ETAIKEVMENOT

KAI ELLIKEYOMENOI FIATPOL Αυτοί είναι ο προτελευταίος τροχός όλης αυτής της ιεραρχικής και λειτουργικής δόμησης. Είναι οι «στωχοί συγγενείς», είναι αυτοί «που τραβούν κουπι», είναι οι «φε» ρέλπιδες νέοι», ποι «αναλόγως των προσόντων τους» ή θα καταφέρουν να πατήσουν το ποδαράκι τους στην κλίμακα του ιερατείου ή θα το πατούν στα ύνειρά τους. Οι μικροί γιατροί, που για την απόκτηση είδικότητας ή την ανευρέση εργασίας είναι ερμαία των θελήσεων των μεγαλογιατρών και των κάθε λογής μεσαίων συμβουλατόρων τους. Ειναι αυτοί που όσο κυλάει ο χρόνος όλο και περισσότερο αγωνιούν για την δυνατότητα απασχόλησης τους και που όλο και περισσότερο απομακρύνεται απ' την οπτική τους η «λαμπιρίζουσα» κλίμακα του ιατρικοι ιερατείου. Στο χέρι αυτών των γιατρών είναι η απόφαση για τι χοδιωκτισμούς και γλοιώδικο καρριερισμό ή για ρεαλισμό και ενσυνείδητη κατανόηση της κοινωνικής τους θέσης. Πάντως νόσο εραβούν κουπι» όλο και περισσότερο θα πειθονται απ' την ίδια τη ζωη και την αμείλικτη ταξική πραγματικότητα. ότι πρέπει να συμπαραταχθούν με την πιο δεναμική, νέα, ζωογόνα και φωτοβόλα δύναμη της κοινωνίας μας: την εργατική τάξη.

ΟΙ ΑΡΙΣΤΈΡΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι υπάρχουν και αριστεροί γιατροί. Αυτοί είναι μειοψηφία και θα τους συναντήσουμε σε όλα τα στρώματα των γιατρών, με αιξανόμενη συχνότητα στα κατώτερα.

Αυτοί οι αριστεροί γιατροί, που ταυτόχρονα χαρακτηριζονται απ' την τιμιότητα και τον ανθρωπισμό τους, βιώνουν επώδυνα τα όνειρα: και τις επιδιώξεις τους.. αναπτύσσουν οδυνηρά την καρριέρα και το επάγγελμά τους: Βλέπουν ότι ο λμός, το σώμα απ' το οποίο συνήθως προερχονται και αναφερονται, κατέχει την τελειταία θέση, είναι ο τελευταίος τροχός του συστήματος υγείας, ο τελικός αποδέκτης κάθε οικονομικής - επιστημονικής κι εξουσιαστικής ωθωρεσίας.

Αυτοί οι αριστεροί γιατροί μαζί με την εργατική τάξη και τον υπολοιπο εργαζομένο λαο έχουν τον πόθα και το όραμα για μια εγεία ανθρωπιστική, επιστημονική, λαική Αυτούς τους γιατρούς το αστείρευτο λαϊκό κριτήριο μπορεί να τους διακρίνει, να τους Σεχαιρίζει και να τους περιβάλλει με αγάπη κι εμπιστοσύνη μαζί, λαμπρή υποθήκη για το μελλον μιας αληθινής λαικής ιστηριακός εξοπλισμός, δεν προβλέπονται αναγκαίες ειδικότητες KUL UNDELÖIKÖTÜTEÇ.

Και ας μην αναφερθούμε εκτενέστερα (επιφυλοσσόμαστε γι' αιπό). στις βασικές πληροφορίες και τα μασημένα λόγια έγκερων κυβερνητικών κύχλων, ότι για τους διαιθυντές - καθηγητές - ειδικούς συνέργάτες και στελέχη του ΕΣΥ προβλέπεται θεσμοθετημένος και ανέξελεγκτος ελείθερο - επαγγελματισμός. όχι μόνο εκτός, αλλά και εντός του ΕΣΥ με βάση ειδικές σύρμοι λες που κυσφορούνται στους ηγετικούς κύκλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Εκεί όμως που το υέμα, η υποκρισια, και ο αποπροσανατολισμός κορυφώνονται είναι με την κρατική πληροφόρηση και παραπληροφόρηση, την τηλεόραση - το ραδιόφωνό -και τον προσκείμενο κυβέρνητικό τέπο. Με μια άνει προηγουμένου προπαγάνδα. Γκαιμπελίστικου τύπου, επιχειρούν να πείσουν ότι το ΕΣΥ ήδη εφαρμόζεται στην

περνούν την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, να διευκολύνουν χωρίς αντιστάσεις τον παρεμβατισμό του. Έπρεπε να φτιαχτεί η αναφερόμενη νέα συμμαχία, του να στελεχώνει και τις κλίμακες του ιατρικού περατείου μέσα στα νοσοκομεία, και φτιάντηκε. Επρέπενα παραμέριστούν οι απολιθωμένοι ανεπίδεκτοι μαθήσεως, παλαιο - δεξιοί και να λάβουν με την αρωγή του κράτους τη σκιτάλη οι νέοι τεχνοκράτες, ποι στο κάτω - κάτω της γραφής δεν εχουν κανένα ιδιαίτερο ενδοιασμό να βουτήξουν στην κομματική κολιμβήθρα του ΠΑΣΟΚ και να πρασινίσουν» εν τω μέσω μιας νικτός. Έτσι λοιπόν αποκτήθηκαν και οι νέοι «πρασινοι» γωρις όμως να κόψουν τις «καλές» τους συνηθείες του αποθησαυρισμού, του καρριερισμού, της αυταρχικής - εκμεταλλευτικής μονοπώλησης της

Γι΄ αυτό στην κυριολέξια λί σσαξε η «Νέα Δημοκρατία» Γιατί το ΠΑΣΟΚ της υφορπαζε τα στελεχικά ερείσματα, τους ανθρώπους κλειδιά τη σάρκα απ' τη σάρκα της μέσα στον υγειονομικό χώρο. Εδώ όμως είναι και ο κρετινισμός της «Ν.Δ.». Τι ήθελε να κάνοι ν «οι Kathevot of * latpot attot. aφού εντρομοί και εκθαμβοί διαπίστωσαν ότι το ΠΑΣΟΚ της υφαρπαξε ολόκληρο κρατικό μηχανισμό απ' τα χέρια της και κείνη «τα μάζεψε σαν βρεγμένη γάτα: - Τι πιθανάτητες είχε αυτή η νέα συμμαχίο να αντιταχθεί αποτελεσματικά στην εφαρπαγή και του συστηματος υγειας: 'Οσοι "ασιοπρεπείς" δεξίοι αντιτάχθηκαν, σαμποταρίστηκάν και ξεπετάχτηκαν και τόψο χτιπούν το κεφάλι τοι Επτον τοίχο. ποι σάνηκαν για μια στιγμή «αξιοπρεπείζ» δεξιοί μέσα στην κοινων-

κή τους αναξιοπρέπεια. Αυτή ηταν η βαθύτερη επιδιώξη του ΠΑΣΟΚ μέσα από την εξαπάτηση του λαού περι «ΕΣΥ». Ηταν ο πληρης κρατικός - κομματικός ελεγχος στο χώρο της υγείας. Ενας έλεγχος, που πραγματοποιείται και κυριαρχεί καθημερινά σε ολούς τους τομείς του τρόπου παραγωνής και εποικοδομήματος της ελληνικης κοινωνίας και που το κράτος του ΠΑΣΟΚ είναι μεγάλος αναμφισβήτητος εργοδότης + εκμεταλλειτής - καταπιεστής και υποκριτής. που ενδιεται τον καταξεσχισμένο **νεύτικο μανδύα ενός ανέπαρκτου** σοσιαλισμού.

3. Η ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.

Το 1981 χαμογελούσαμε με τις ψευτο - εκσυγχρονιστικές εξαγγελιες τοι ΠΑΣΟΚ. Το 1983 γελούσαμε με κεινο το παπανδρεικό ταρτούφικο ότι «το "83 θα είναι έτος της υγείας». Τώρα, το 1986, ούτε γελάμε - ούτε κλαίμε. Ειμαστε οργισμένοι και η οργή μας θεριείει μέρα τη μέρα. Η οργή μας πάει μαζί με την οργή του λαού, μια οργή δικαιολογημένη απόλιτα.

Εξοργίζεται ο λαός, βλέποντας ότι τα κρεβάτια και ράντζα στοις διαδρόμοις συναγωνίζουται και ξεπεργούν παρόμοιες καταστάσεις. που καθημερινά θυμίζουν «έργα και ημέρες» της -Νέας Δημοκρατίας».

Πώς θα λειτουργήσουν τα νοσοκομεία και τα κέντρα παροχής ιγείας του ΕΣΥ, όταν προκηρισσεται ένας πολύ μικρότερος αριθμός θέσεων γιατρών απ' τον στοιχείωδώς αναγκαίο. Ελάχιστο αριθμό θέ-

Ο «Ευαγγελισμός» σήμερα λειτουργεί κουτσά - στραβά» με 470 γιατρούς. Πως θα κειτουργήσει ο «Ευαγγελισμός», όταν το κράτος προβλέπει 280 θέσεις γιατρών:

Είναι ευνόητο λοιπόι ότι η ταρεχόμενη περίθαλινη του ΕΣΥ θα είναι κατά πολί μικρότερη και ποιοτικά υποβαθμισμένη απ' αυτήν την ηδη κακή, που παρέχει σήμερα ο «Ευαγγελισμός» Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο σ' αυτό το γοσοκομείο. Σε όλα σχεδόν τα νοσοκομεία Αθηνας και Πειραιά αυτή η αλήθεια είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Η αναμονή και η ταλαιπορία τον ασθενών μεγαλώνουν, τα ράντζα φτιάzvotv otpec kar otyvá (KAT. Πειραιά κ.λπ.) τεινούν να καταλάβουν εκτός απ' τους διαδρόμους και τους τρεγέρα δρόμοις...

Στην επαρχία η κατάσταση είναι ακόμη πιο τραγική. Οι θέσεις των γιατρών για κάθε επαρχιακό νοσοκομείο μετριούνται σε λυχύτερης απ' τα μισά δακτυλα τοι ενός χεριού. Η ροή των ασθενώναπ την επαρχία στο κέντρο συνέχεις αυξάνει. Αυτή είναι η περίφημη παπανδρεϊκή «αποκέντρωση».

Νόμοι επί νόμων ψηφίζονται (1397/83 και 1579/85), «παραθυράκτα» ανοίγονται, ψηφοφορίες μέσα στα σκοτάδια της νύχτας. Από τις ήδη μειωμένες θέσεις γιατρών οι μισές περίπου μένουν άδειες, δεν ιπάρχει ο αναγκαίος υλικός εργα-

πράξη. Τα εξογκωμένα άλιτα προβλήματα παραβλέπονται και εξωραίζονται με το φτηνό ιδεολόγημα και σαφή κυβερνητικό ταχτικισμό τοι -τρίμηνοι μεταβατικού στα-

Hap one ones to append as h πολύμηνα, «μεταβατικά» - αμεταβατα, και «στάδια» η φάσεις, η απάτη δεν κρύβεται Το ΕΣΥ του Παπανδρέου καταρρακώνεται στη συνείδηση τοι λουν Κατημερινά λάμβάνει όλο και πιο πολύ την αληθινή. τοι Επόσταση που λέγεται απότη και κοροιδία.

4. ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΈΣ ΕΠΙΔΙΩ-ΞEIΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΜΕΣΑ ΑΠ' THN ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.

Εχει ριζώσει πλέον στη συνείδηση των μαζών και τεινεί να κάβει χαρακτηρά λαικοί αποσθέζματος τοι «Θέλεις δουλεια: Τότε γραψοι, στην κλαδική: ...

Τα γεγονότα «μιλούν από μόνα τους» και αποκαλύπτουν την ΠΑ-ΣΟΚική χυδαιότητα, που κρούει τις θύρες κάθε ελληνικής οικογένειας. εκβιάζοντας απάνθρωπα στο δικαιωμά για εργασια

Για την πλήρωση των προκτρηγμένων θέσευν του ΕΣΥ συνέβη ένα –όχι τρωτόγνωρο – συνηθισμένο μαζικά άργια κομματικών διορισμών. Τις θέσεις κατέλοβε στην μεγάλη πλειοψηφία τους η κομματική πλεμπαγία της ΠΑΣΚ γιατρόν.

Παράλληκα το Υπουργείο προχώρησε άλλοτε διακριτικά και άλλοτε φανερά και ξετσίπατα στις νίξεις και στις κρούσεις στους μεγαλογιατρούς και τα μεσαία τσιράκια τους για την κατάληση στελεχικών θέσεων στο ΕΣΥ. Στόχος του έγινε η δομηση μιας νέας συμμαγίας: ΠΑΣΟΚ - μεγαλογιατρών - καρριεριστών μεσικών γιατρών.

Απώτερη επιδιώξη του ΠΑΣΟΚ ήταν και παρέμεινε όσο το δυνατόν πληρέστερος κρατικός και κομματικός έλεγχος του υγειονομικού σιστηματός. Το ΕΣΥ του ΠΑΣΟΚ επρεπε να είναι πασοκικό, δηλαδή να βρίθει πασόκων στις θέσεις έργασιας του. Επρέπε στις θέσεις κλειδιά να έχει στελέχη που αν δεν ήταν ικανοί πασόκοι, τοιλάχιστον να είναι ικανοί τεχνοκράτες, να

5. Ε.Σ.Υ.: «Η ΠΗΝΕΛΟ- ΠH_{**} KAI PEBIZIONIΣΤΕΣ: «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ»

Δεν είναι όμως μόνο το ΠΑΣΟΚ ο αναμφιαβήτητος «επιβήτορας» της τγείας του λάου. Υπάρχουν και «μινηστήρες», γαλουχημένου πολικ τικά και ιδεολογικά στον πιο σκληρό μέχρι του πιο μαλακό κρατικό συγκευτρωτισμό. Οι ρεβιζιώνιστες είναι οι σμνηστήρες», ποι πλιώνουν» απ' τον πόθο και κατέχουν την στρατηγική να διεισδέσσεν στους Θώκους και τους θρόνους του κρατικού μηχανισμού και τοις έπιμέρους τομείς του. Είναι αυτοί του «κόττονται» για την «ανπταρκή εφαρμογή του ΕΣΥ», για τις «καθιστερήσεις και τη μη εφαρμονή τον νόμων». για την «αλλοίωση του πεprenomenor tons, his are sersoned του επουργείου». Είναι αυτοι, που έμειναν έξω σ' ένα μεγάλο βιθμο απ' τον «νεμφώνα» του κρατικού ελέγχοι και της στελέχωσης. Είναι αυτοί που δεν έμειναν ικανοποιημέ-, νοι απ' τα -ψίχουλα - θέσεις», ποι τους μοιράστηκαν. Δεν είναι δα και τόσο αχρειοι, όσο νομίζει το ΠΑ-ΣΟΚ. για να χαιρονται με κάθε βρωμοκόκκαλο ή ονείρωξη τους παρέχει

Οι ρεβιζιονιστές κρατούν στα χέρια τους (μαζί με τη Δεξιά) ολοκληρο κίνημα νοσοκομετακών γιατρών και με χίντες - μύριες δυακονίες το φρενάρουν, το χαλιναγωγούν και το πυροσβάνουν. Απαιτούν λοιπόν απ' το ΠΑΣΟΚ βασικές στελεχικές

θέσεις, κεντρικές καρέκλες στις αποφάσεις και τη νομή της εξουσίας στον υγειουρμικό χώρο. Έγουν μαλίστα και πρακτικά «επιγειρήμα-TO . LOUVOLNOVICE HIEGELS, OTOσεις εργασιας, απεργιές κ.λπ.), που τα χρησιμοποτούν όμως με «φετόω» και με «σύνεση». Κυρίως όμως έχουν «θεωρητικά και ιδεολογικά» επιχειρήματα Είναι θεωρητικοί και ιδεολόγοι του άκρατοι συγκεντρωτισμού, του καταδυναστευτικού κρατισμού, της αυταρχικής διοίκησης και κατέχουν ρετσετες και ταμπελίτσες "λαικών αγωνιστόν», ποι κιμαίνονται απ' πον συσιαλφασισμό μέχρι τον ντελικάτο ευρα - ρεβιζιονισμό.

Αυτοι οι ρεβιζιονιστές, συνδικα-Alotes too yet to -- K.KE Kut «Κ«Κέσ, θα εξακολουθούν να φρενάρουν και να ετεροχρονίζουν με μικρές εκτονωτικές κινητοποιήσεις το υγανακτισμένο κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών. Συνάμα θα επιμένουν να εξαπατούν και αυτοί τον καο για την δυνητικότητα «διορθώσης και επιδιορθώσης» του ΕΣΥ όσο το ΠΑΣΟΚ αφηνει (πολ.) έξι πνα πραγματή «παραθιράκια» των νόμων για το ΕΣΥ, τις κενές θέσεις, την αναστολή των κρίσεων για τις θέσεις, τις άδειες προσωπ οπαγείς θέσεις, τη μη αποστολή είδοποιητηρίων. τις καθυστερήσεις ορκωμοσίων και γενικά ακολοιθεί την ταχτική του «μεταβατικού σταδίου - εφυρμογής του ΕΣΥ, που οντας θα μακρύνει κατά πολύ και θα λάβει χαρακτήρα μόνιμα.

Αι τοί οι ψευτο - κομμοι νιστές θα διεκδικούν μετά μανίας ένα σεβαστο μερισιο συμμετοχής στο κρατικο - συγκεντρωτικό ΕΣΥ, αποκομιζοντας παράλληλα και το ανάλογο μερίδιο συμμετοχής στην απάτη τοι ΕΣΥ Θα το δικαιούνται αλλωστε και άξιος πρέπει να είναι ο μιand touc

Ωστόσο όμως «σκάβουν τον λάκ-ΚΟ ΤΟΣΟ: γιατί σε μια τελευταία φάση, παρ' όλη την επιχειρηματολογια τους, α λαος αρχίζει να βλέπει με φθείνοισα εμπιστοσύνη την δραστηριότητα και τις ξεκομμένες απ' τον λαό συνδικαλιστικές τους

Τα «σύνδρομο του ΕΣΥ « βρωμαει και η μποχα αναδυεται απ - όλους όσους το κατέχουν Καθημερινά όλο και περισσότερα θα αποκαλύπτεται η μεγάλη αληθεία ότι το ΓΣΥ ΕΙ-NAI MIA MELAZH AHATH.

6. ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΕΞΟ-AO ΑΠ' ΤΟ ΤΕΛΜΑ

Η έγειο και η αρρώστια δεν είναι ζητήματα στενά και στεγανά συνυφασμένα με τον ανθρώπινο οργανισμό και μόνο, όπως τόσο επίμονα οιακηρεσσεί και ισχυρίζεται η ιατρική άθοψη της κυρίορχης αστικης ισεσλογίας.

Το πολυπαραγοντικό και πολεσενθετό υγείας και αρρώστιας, καθώς και η αναφορά τους - εκτός απ' τον οργανισμόκαι στο φυσικό, κοινωνικό και εργασιακό περιβάλλού του ανθρωπου είναι αναμβισβήτητες αλήθειες του Μαρεισμού, ποι στην τελευταία δεκαετία άρχισε να τις ανέχεται και να τις αποδέχεται πολέ προσεγμένα και «κοιτσοι ρεμένα» και η «ριζοσπαστική κοινωνική - άποψη της αστικής ιδεολογίας. Και αυτό φυσικά για ευνόπτους γνωστούς λόγους.

Οσο όμως η «κοινωνική» ιστρική άποψη της υστικής ιδεολογίας ανέχεται και με περιορισμοίς δέχεται υποβαθμισμένα και μακριά απ την βαθύτερη ουσία της την αξία της προληπτικής ιστρικής, της ιστρικής της εργασίας και της κοινωνικής ιατρικής γενικά, τόσο και περισσότερο στενείουν τα αντεπιχειρήματα και απογυμνώνονται οι προφάσεις για την άρνηση της ανάattiche tore.

> ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ «ΝΑ.»

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ψευτοΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Σ' αυτό το φύλλο της Ν.Α. δημοσιεύουμε το τρίτο μέρος ενός άρθρου κριτικής στην θεωρία του ψευτο - ΚΚΕ για τον κρατικομονοπωλιακό καπιταλισμό με ευκαιρία ένα εκλαικευτικό αρθράκι του Ριζοσπάστη.

Στις δύο προηγούμενες συνέχειες αναφερθήκαμε στους λόγους που αναιρούν αυτή τη θεωρία απο την άποψη του συγκεκριμένου επίπεδου της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων στην Ελλάδα καθώς και από την άποψη της ανάπτυξης των παραγωγικών σχέσεων.

Σ' αυτό το φύλλο θα ολοκληρώσουμε την κριτική μας ερμηνεύοντας την ίδια αυτή τη θεωρία με βάση τη πολιτικο - ιδεολογική φυσιογνωμία και τους στόχους του ψευτο - ΚΚΕ και του σοσιαλιμπεριαλισμού στην Ελλάδα.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ

Πριν προχωρήσουμε στην απαντησή μας σ' αυτό το ερώτημα θα ήταν σκόπιμο να επαναλαβουμε εδώ τη θέση της ΟΛΚΚΕ για τη διαρθρώση των παραγωγικών σχέσεων στη χώρα μας.

Στην ιδρυτική της διακήρυξη γιvovtai οι παρακάτω διαπιστώσεις

Στην ελληνική οικονομία προβάλλουν τρεις ουσιαστικά τρόποι

- (με την έννοια τομείς) παραγωγής.
 1. Ο κρατικός γραφειοκρατικός καπιταλισμός, σαν σύμφυση του χρηματιστικού ντόπιου και ξένου κεφάλαιου με το γραφειοκρατικό κράτος.
- 2. Ο ιδιωτικός καπιταλισμός στην Βιομηχανία και το εμπόριο.
- Η μικρή εμπορευματική παραγωγή στην αγροτική παραγωγή, το εμπόριο και τη βιοτεχνία.

Στον δεύτερο τομέα, υπάγονται τα παραρτήματα των μονοπωλιακών γιγάντων του ιμπεριαλισμού, Βιομηχανικών και Τραπεζικών στην Ελλάδα, και του εφοπλισμού, που αν και αποτελούν βόλλες της χώρας, δεν κυριάρχησαν σαν παράγοντες αυσσώρευσης και συγκεντροποίησης του κεφάλαιου...

... Ανάμεσα σ' αυτά τα τρίο συστήματα παραγωγής, ο κρατικός καπιταλισμός παίζει τον καθοδηγητικό ρόλο.

Λέγοντας ντόπιο χρηματιστικό κεφάλαιο το εγγοσήμε γρηματιστικό με καταχρηστικό τρόπο (προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής) σχι δηλαδή με την έγνοια ότι αυτό είναι μονοπωλιακό, ιμπεριαλιστικό, αλλά ότι πρόκειται για το τρα-RELIKO EKEIVO KEGGAGIO, ROL EIVOL αναπόσπαστα δεμένο με τη μεγαλη. αν και όχι μονοπωλιακή. βιομήχαγία της χώρας μας. Πιο συγκεκριμμένα αναφερόμαστε στην κυριαρχία της Τράπεζας Ελλάδας, της Αγροτικής, της Εθνικής και της Εμπορικής στην Ελληνική Βιομηχανία

Μιλώντας ο μετό το σημείο, σ ότι αφορά δηκική τη σιμφεσή τοι με το κράτος, για ξένο χρηματιστικό κεφάλαιο, εννοούμε αντίθετα εκείνο το τμήμα τοι μιπεριαλιστικοί κεφάλαιου, που παιργεί τη μορφή τοι δανειστικού κεφάλαιοι προς το ελληνικό κράτος. Αυτό το κεφάλαιο το διαχειρίζεται το ιδιο το ελληνικό κράτος και ποι παρ' όλη τη σχετική ανεξαρτησία, που αι τη η διαχειριση συνεπάγεται για το κράτος, δημιουργεί την πια έντονη άμεση μορφή εξάρτησης του ελληνικού κρατικού καπιταλίσμοι από τον τμπεριαλισμό. Αυτό διαπι--- ένεται σημέρα σε ώρες κρίσης. με την τραμοντική επερχρέφση της χώρας μας στο διεύνες χρηματιστι-

Αντίθετα το ιμπεριαλιστικά χρηματιστικό κεφό πιο ποι έχει εγκατασταθεί στην χώρα μας με τη μορφή τοι Βιομηχανικού, μόνο του, ή με κάποιο Ελληνική συμμετοχή, στη μεγάλη τοι πλειοψηφία και στη σημερινή έντονα κρατικό - καπιταλιστική μορφή που έχει πάρει ο Ελληνικός καπιταλισμός, το !ντάσσουμε στην κατηγορία 2 σαν ιδιωτικό κεφάλαιο Γιατί: Γιατί, με εξαίρεση μια Πεσινέ, ή μια Hellenic Steel, αυτό το κεφάλαιο ασχολείται από βιομηχαντκή άποψη με καθήκοντα συσκευασίας, παρασκευής. συναρμολόγησης... γενικώτερα με τελευταία στάδια ελαφριάς βιομηχανικής παραγωγής, οηλαδή περισσότερο για να υποστηρίζει την εμπορική τοι μορφή αποχτώντας καλλίτερες προσβάσεις μέσα στην εσωτερίκη αγορά (π.χ. φαρμακο-

βιομηχανία, αι τοκίνητα), Ακριβώς λόγω της όχι πολύ μεγάλης βιομηχανικής του παραγωγικής κλίμακος, αλλά και του έντονου ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, που επικρατεί ανάμεσα σε αντίστοιχες τετοιες επιχειρήσεις τοι ιμπεριαλισμού, το κατατάσσουμέ στην ίδια κατηγορία με τις αντίστοιχες ελληνικές μικτές ιελληνικές και ξένες) βιομηχανικές επιχειρήσεις

Όταν το ψευτο - ΚΚΕ μιλάει για μονοπώλια συγκεντρώνει τα πυρά του, στην κατηγορία αυτή. Αυτά είναι τα μονοπώλια του ψευτο - ΚΚΕ Καλεί την εργατική τάξη, τον εργαζόμενο λαδ. τους δημοκρατικοίς ανθρώπους, αλλά και την κατηγορία 3, σηλαδή τη χαμηλή αστική και την μικροαστική τάξη σ' ένα μετώπο κοινονικό και πολιτικό ενάντια στην Κατηγορία 2

Εκεί συγκεντρώνει τα πυρά του όχι μόνο από την άπουη του δήθεν μεγαλύτερου οικονομικού όγκου και της δύναμης του κεφάλιποι αιτης της κατηγορίας αλλά, και μαλιστα ιδιαιτέρα, από την άπουη της μπέριαλιστικής εξαρτήσης

Οι λόγοι είναι παλιτικοί και ιδεολογικοί. Ο μυσύδουλος ρεβίζιονισμός του υποχρεονεί το ψείτο -ΚΚΕ σ' αυτή την ανάλυση και σ' αυτή την πολιτική απέναντι σε μια κατηγορία του κεφάλαιου.

Έγουμε ήδη αποδείζει και γτι-

πάει σήμερα και στα μάτια του πιο

ανίδεω από πολιτική οικονομία, ότι ο κρατικοκαπιταλιστικός τομέας είναι ο πιο δενατός και από σιγκέντρωση και από όγκο στην Ελληνική οικονομία. Όμως κι από την άποψη της εξάρτησης δεν είναι η δει τέρη κατηγορία πιο εξαρτημενη από την πρώτη. Ο κρατικό - καπιταλιστικός τομέας της οικονομίας τίναι η συμπύκνωση της εξάρτησης. Οχι μοναχά γιατί εκφράζει πολιτικά και οικονομικά την εξάρτηση LA TEPOL KAL TOU TOLTOU TOMEA. αλλά επειδή και ο ίδιος είναι μέχρι το λαιμό βιθισμένος στην εξάρτηση, πρώτο με τον κρατικό δανεισμό από το ιμπεριαλιστικό χρημοτιστικό κεφάλαιο και δεύτερο μέσα από το σύστημα των κρατικών προμηθετών. Ολάκερος ο μηγανολογικός εξοπλισμός και η τεχνολογία του κρατικό - καπιταλιστικού τομέα είvan Eevot και γίνονται το αντικείμενω της πιο μεγάλης διαπάλης στους κολπους της κομπραδορικής και γραφειοκρατικής αστικής τάξης για το ποιός ιμπεριαλιστής, προμηθευτής τελικά θα υπερισχύσει σε

κάθε μεγάλη κρατική Επένδιση. Το ψευτο - ΚΚΕ επικεντρώνει την πάλη του ενάντια στην δεύτερη κατηγορία ΠΡΩΤΟΝ γιατί δεν μπορεί να είναι ούτε ο πολιτικός εκφραστής, ούτε ο οικονομικός διαχειριστής αυτού του τμήματος του κεφάλαιου που συγκεντρώνελος αυτήν ΔΕΥΤΕΡΟ γιατί το ίδιο το κρατικο τραπεζικό κεφάλαιο με εκφραστή την Παπανδρεϊκή κλίκα κινείται προς τον σοσιαλιμπεριαλισμό της ΕΣΣΔ. ΤΡΙΤΟ γιατί το ψευτο - ΚΚΕ και ο ρωσόδουλος ρεβιζιονισμός του ειναι ιδεολογικοί υποστηριχτές του κρατικού καπιταλισμού, ΤΕΤΑΡΤΟ γιατί η θεωρία για κρατικό - μονόπωλιακό καπιταλισμό, που είναι σύστημα των πιο αναπτυγμενών παραγωγικών σχέσεων, με δοσμένες τις

μεσαίες σε ανάπτυξη παραγωγικές δυνάμεις, αναθεωρεί στην καρδιά τη θεωρία του λενινισμού για την επανάσταση, ΠΕΜΠΤΟ γιατί το ψευτο ΚΚΕ και στο επίπεδο της οικονομικής θεωρίας δεν θα μπορούσε παρά να είναι η συνέχεια του ελληνικού τροτσκισμού.

Η ΣΧΕΣΉ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ ΜΕ ΤΑ «ΜΟΝΟΠΩΑΙΑ» ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Το ψευτο - ΚΚΕ είναι το μοναδικό μεγάλο κόμμα της χώρας μας, ποι δεν εκφράζει, στην κύρια πλευρά του, ένα τμήμα της ελληνικής αστικής τάξης, ούτε καν της κομπραδορικής ξενόδουλης αστικής τάτης.

To yento - KKE given an' guθείας κόμμα του σοβιετικού σοσιαλιμπεριαλισμού. Είναι πάνω απ' όλα ένα πολιτικό πραχτορείο Ειναι ένα αποσπασμα της ρωσικής μεγαλοαστικής τάξης δηλαδή της ρώσικης κρατικό -γραφειοκρατικής μονοπολιακής αστικής τάξης νέου τύπου. Έχει ιδρυθεί από αυτήν, έχει χρηματοδοτηθεί από αυτήν, ελέγχεται απόλυτα από αυτην-H nyemia ton wento -KKE eivai &νας λακές αυτής της τάξης. Το ότι η μεγάλη μάζα των κατώτερων στέλεχών των μελών και των οπαδών αιτοι του κόμματος είναι κομμάτι και μάλιστα προοδειτικό του ελληνικού λαου δεν αλλά ει σε τιποτά το χαραχτήρα του Επίδρα μόνο στην ταχτική του και διαμορφώνει την

κίρια εσωτερική του αντίφαση.
Ο κεντρικός, ατρατηγικός πολιτικός στόχος του ψευτο - ΚΚΕ είναι η κατάχτηση της πολιτικής εξουσίας για λογαριασμό των αφεντικών του Είναι δηλαδή η κατάχτηση από αυτό της κρατικής μηχα-

Το ψευτο - ΚΚΕ είναι διαμοροφμένο έται ώστε να παίξει αυτό το ρόλο. Δεν μπορεί όμως να τον παίξει αν δεν αποχτήσει εσωτερική κοινωνική βάση.

Η κοινωνική βάση του ψευτο -ΚΚΕ αποτελείται σήμερα εκτός από τα ρεβιζιονιστικά ανώτατα στελέχη του, που είναι πράχτορες της ρώσικης υπερούναμης και που αποτελούν μια ιδιότυπη κομπραδόρικη κομματική γραφειοκρατία από δύο τμήματα ή στρόματα τάξεων.

α) από μια σειρά τεχνοκράτες, υπουήσιοις κρατικούς γραφειοκρατες διαγοσύμενους και από πουλημένους συνδικαλιστές που είναι τμήμα της περιωρισμένης ελληνικής εργατικής αριστοκρατίας.

β) από ένα τμήμα της εκτεταμένης μικροαστικής τάξης, εργολαβοι, μικροβιοτέχνες, παραστικά στρώματα κάθε λογής κ.π. ή και μικρούς καπταλιστές τέως αριστερούς. Η μεγαλιτερή δύναμη του ψευτο - ΚΚΕ είναι αιτή η πρώτη κατηγορία, ιδιαίτερα εξαιτίας της πολιτικής και ιδεολογικής επιτροής τ**μς** σε πλατεία στρώματα της εργατικής τάξης και στους είδικειμένους εργάτες και επιστήμο-

Οι τε η μία, ούτε και η άλλη όμως κατηγορία μπορούν να αποτέλεσοιν φερέγγυους εκφραστές η διαγειριστές του ιδιωτικοί κεφάλαιου. Μπορούν αντίθετα να γίνουν, είδικά οι άνθρωποι της πρώτης κατηγορίας στελέχη πολιτικά και οικονομικά τοι κρατικού μηγανίσμου κάτω από την πίεση του σοσιαλιμπεριαλισμού και μέσα από συμμαχίες με τμήματα της αστικής τάξης. Αυτός είναι ο ρόλος τους, να στηρίξουν την ρώσικη απόλυτη κυριαρχία στην Ελλάδα, μέσα από την σταδιακή άλωση του κράτους. Η αλλοιώς, μόνο η πολιτική κυσιαρχία του ψει το - ΚΚΕ και του σοσιαλιμπεριαλισμού μεσα στο κράτος τουνξασφαλίζει την οικονομική κυριαρχία. Αντίθετα δηλαδή με τα υπόλοιτα κόμματα της αστικής τάξης και τοι ιμπεριαλισμού, για το ψευτο -

ΚΚΕ η πολιτική κυριαρχία είναι προϋπάθεση της οικονομικής. Με λίγα - λόγια για να γίνει το ψευτο - ΚΚΕ πολιτικός εκφραστής και μιας πάντα ρωσόδουλης κομπραδορικής, κρατικής γραφειοκρατικής αστικής τάξης, πρέπει αυτή η τάξη να διαμορφωθεί. Και για να διαμορφωθεί σαν τέτοια πρέπει πρώτα να πάρει ένα μέρος τουλαχιστον της κρατικής εξουσίας στο πολιτικό επίπεδο.

Γι΄ αυτά πάνω απ΄ όλα το ψειτο-ΚΚΕ χρειάζεται την κρατική συγκέντρωση των μέσων παραγωγής σ΄ όσο μεγαλύτερη κλίμακα γίνεται. Αυτός είναι ένας λόγος αρχής ανεξάρτητα με το ποιά κυβέρνηση διαχειρίζεται το κράτος στην Ελλά-

Από θεωρητική πλευρά έχει προετοιμάσει το μέλη τος για μια τέτοια πορεία. Γι αυτό εμφυτεύει επίμονα την αντίληψη τοι κράτοις των μονοπωλίων, που σταδιακά μετατρέπεται σε κράτος της διχτατοριας του προλεταριάτοι.

Στο ζήτημα του μετασχηματισμοί του κράτους το ψευτο - ΚΚΕ δεν διαφέρει σε τίποτα από κάθε ρεφορμισμό και ρεβιζιονισμό. Το πολιτικό προγραμμα τοι καταργεί δηλαδή την μεγαλυτερη αρχή τοι μαρξισμού - λενινισμού, την καταστροφή του αστικού κράτους και την οικοδόμηση του κράτους τον επαναστατικών τάξεων ανάλογα με τον χαραχτήρα της Επανάστασης.

Το πολιτικό πρόγραμμα του ψειτο - ΚΚΕ μ' όλα τα στάδια τοι δεν είναι τίποτα αλλό παρά οι διαφορετικοί στάθμοι της συγκέντρισσης της κρατικής εξουσίας στα χέρια του σοβιετικού σοσιαλιμπεριαλισμού

Η διαφορά με τους άλλοις ρεβιζιονιστές και ρεφορμισμούς βρίσκεται ακριβώς σ' αυτό το ζήτημα, ποι μέχρι τα τώρα δεν «πρόσεξε» ο οππορτουνισμός μέσα στο μ-λ κίνημα. Στο ότι δηλ, αυτό το κράτος γίνεται στο τέλος «επαναστατικό κράτος της εργατικής τάξης, δηλαόή η διχτατορία του προλεταριά.

Δηλαδης μετασχηματισμός και σχι καταστροφή τοι αστικού κράτους - διχτατορία του προλεταρίάτου = σοσιαλφασισμός.

Ενώ όμως τα θέλει όλα δικά του ο σοσιαλιμπεριαλισμός δεν είναι καθόλοι «αριστεριστής». Ετσι ζητάει πρώτα το αντιμπεριαλιστικό - αντιμονοπωλιακό στάδιο στην επασαστασή του Πρέπει δηλαδή να τσακιστούν πρώτα τα μονοπώλια, που σημαίνει να περάσουν κάτω από κρατικό έλεγχο. Αυτό το επαναστατικό στάδιο ζούμε τώρα, για όσους δεν το έχουν προσέξει

Μ΄ αυτή την έννοια για το ψευτο - ΚΚΕ το κράτος είναι κακό σαν κράτος των μονοπωλών, όμως αυτό καθ΄ εαυτό δεν είναι ένα μονοπώλιο, έστω και σύμφωνα με τη δικιά του μονοπωλιακή λοτική.

Ομως στη χώρα μας, το «αντιμονοπωλιακό μέτωπο» έχει κι ένα άλλο κεφαλαιώδες πλεονέχτημα για το υευτο - ΚΚΕ, ένα πλεονέχτημα ποι δένεται με τις πολιτικές επιλογές του κρατικό - χρηματιστικού κεφάλαιου, ποι έχει όπως αναλύσαμε σαν πυρήνα του το ισχυρό τραπεζικό κεφαλαιο.

Η ΣΧΕΣΉ ΤΟΥ ΨΕΥΤΌ-ΚΚΕ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΌ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Εκείνο το τμημα του μεγάλου κεφάλαιου, που βρίσκεται σε απόλυτη συμφυση με το κράτος δεν είναι το ιδυστικό βιομηχανικό (η δεύτερη κατηγορία της ανάλυσης μας) αλλά το τραπεξικό.

Είναι αλήθεια ότι και μεις, που γράφοι με αι τές τις γραμμές δεν είμαστε ακόμα σε θέση να εντοπίσοι με τις μορφές σύνδεσης του τραπε-

ζικού κεφάλαιοι με τις ατομικές μορφές της ιδιοποίησης του, δηλαδή να απαντήσουμε στο ερώτημα ποιό ακριβώς τμήμα της αστικής τάξης κρύβεται πίσω από το τρασεζικό κεφάλαιο. Επικρατεί ένας πέπλος μυστηρίου από τους κονδυλοοδρούς της αστικής τάξης για το ποιά είναι ακριβώς η μετοχική συνθεση της Εθνικής και της Εμπορικής Τράπεζας, με ποιά τρόπο ακριβως έγιναν και σε ποιό βαθμό οι κρατικοποιήσεις αυτών των τραπεζών. Υπάρχει κάποια δηλ. ομαδα της αστικής τάξης που ελεγχει την Εθνική Τράπεζα: Προκειτοι για μιακρατική - τραπεζική γραφιλοκρατία: πρόκειται για κάποιο τμημα τοι Βιομηχανικού κεφάλαιου ποι εκμεταλλεύεται με έμμεσο τρόπο τις σχέσεις του με το τραπεζικό κε-

Σ' αυτό το ερώτημα πρέπει αργά η γρηγορα να απαντήσουμε Όμως δεν είναι το βασικό για την αναλιση, που έχει προηγηθεί. Ανεζάρτητα το αν ανήκει στον ΑήΒ καπιταλιστή, στη μια ή στην άλλη ομάδα της αστικής τάξης, είτε ακόμα κι αν αποτελεί συλλογική της ιδιοχτησία, ένα είναι σίγουρο ότι αυτό το τρατεζικά κεφάλαιο, ιδιαίτερα η Εθνική Τράπεζα, αυτός ο γίγας (πάντα σχετικά) της ελληνικής οικονομίας λειτουργεί σαν κεφάλαιο. Είναι κεφάλαιο. Και έχουμε διαπιστώσει ιστορικά και την οικονομική, αλλά και την πολιτική του ισχύ. Αι τη η τραπεζα οι νυφασμένη με το κράτος είναι το κρατικό-χρηματιστικό κεφάλαιο, που η ισχύς τοι είναι εκατονταπλάσια. Εχουμε διαπιστέσσει από την άλλη μεριά και πολιτικά και αικονομικά τη σύγκροι ση αιτοι του κεφάλαιοι με τη με; άλη ιδιωτική βιομηχανία στην Ελλάδα. την κυριαρχία του α΄ όλα τα επίπε-

Αυτο λοιπόν το κεφάλαιο σαν τετοιο, δεν το «βλέπει» το ψει το « ΚΚΕ. Αλλά και αν σαν ρεβιζιονι» σμός δεν θάθελε να δει το κρατος, οποσδήποτε θα μπορούσε να διακρίνει την Εθνική τραπεζα. Ψάζτε όμως τα προγράμματά του, ψαζτε το συνθήματά του. Δεν θα την βρειτε

Εμείς μπορούμε να διαπιστώσω με από πολιτική άποψη ότι ο Παπανδρέοι εκφράζει με συνέπεια τα συμφέροντα αυτού του κεφάλαιου. όπως και ο παρακοιμώμενος τοι Παναγόπουλος της Εθνικής, ότι η πολιτική αυτοί του Παπανδρέου είναι ακραιφνώς φιλοσοσιαλιμπεριαλιστική, ότι ο σοσιαλιμπεριαλίσμός τρέφει εξαιρετικά αισθήματα απέναντι στον Ζολώτα τον γενάρχη της διαχείρισης του τραπεζικού κεφάλαιου στην Ελλάδα, ότι ο Γ Μαύρος κατ΄ εξοχήν φιλο - ποβιετικός στο μπλοκ της νέας δεξιάς νπήρξε προδιχτατορικά προεορος THE EDVIKES

Είναι σανερό ότι το ψειτο - ΚΚΕ έχει συγκεκριμμένη πολιτική σιμμάχια με τους εκφραστές του κρατικο - χρηματιστικοί κεσάλαιοι. Ο αντιμονοπωλιακός του αγένας είναι η πάλη του σε συμμαχία με το ψιλοσοσιαλιμπεριαλιστικό, ισχυρότερο κομμάτι της αστικής ταξής εναντια στο φιλοδυτικό ιμπεριαλιστικό κατικής ταξής.

στικό και σχετικά πιο αδύνατο κομματι της αστικής τάξης, που εκφράζεται από την Ν.Δ.

Σ' αυτή την σύγκρουση Παπανδρέου και ψευτο - ΚΚΕ προσπαθούν να αξιοποιήσουν, ιδιαίτερα το ψευτο - ΚΚΕ, την αντίθεση των πολύ πιο αδινατών κομματιών της αστικής τάξης, που το ψευτο - ΚΚΕ βαφτίζει: μη μονοπωλιακή αστική τάξη.

Σ' αιτήν την κόντρα παράλληλα οι δύο σοσιαλφασίστες δημαγωγοί. Παπανδρέου και Φλωράκης, προσπαθούν να παρασυρούν ο μεν πρώτος τη μικροαστική τάξη της πόλης και του χωριού ο δε δεύτερος την εργατική τάξη.

Οι εργαζομενοι του χωριού και της πόλης και πρώτα απ' όλα η εργατική τάξη δεν έχουν να συμμαχήσουν με κανένα από τα δύο τμήματα της μεγαλο - αστικής τάξης. Μπορούν σ' ένα βαθμό ν' αξιοποιήσουν αντιθέσεις τους στον αγώνα για το μεροκάματο, ωστόσο πρέπει να αντιμετωπίσουν και τα δύο τμήματα σαν εχθρούς. Αλλωστε δεν πρέπει να ξέχναμε στι στο ζήτημα του χτυπήματος του εργατικού μεροκάματου και της συνδικαλιστικής δημοκρατίας οι εργάτες σε γενικές γραμμές έχουν απέναντι τους ένα ενιαίο μπλοκ. Παραπέρα είναι φανερό ότι το κρατικό - γρηματιστικό κεφαλαίο επιδιώκει την κυριαρχία του πάνω στο υπόλοι" φάλαιο, όχι όμως υποχρεωτική με τη μορφή της κρατικοποίησης. Η κρατικοποίηση είναι έλεγχος και απορρόφηση του δυνατώτερου και στρατηγικώτερης σημαστάς τμήματος του μεγάλου τδιωτικού κεφαλαίοι. Γι' αυτό το λόγο, τόσο το ΠΑΣΟΚ, όσο και το ψευτο - ΚΚΕ δεν είναι οπαδοί της αναφανδόν κρατικοποίηση: Αναγνωρίζουν όηλαδη και οι ότο την ανάγκη να αξιοποιήσουν τα κεφάλαια και την επιχειρηματική πείρα του ιδιωτικού κεφάλαιου, στο βαθμό μάλιστα που ο ελληνικός κρατικός καπιταλισμός σαπίζει κάτω από το βάρος της τεράστιας και διεφθαρμένης γραφειοκρατικής μηχανής. Από την άλλη μεριά, τόσο το ΠΑΣΟΚ. όσο και το ψευτο - ΚΚΕ είναι υποχρεωμένα να συνεργαστούν με τα άλλα τμήματα της αστικής τάξης yla va yovatidouv, va takavtetσουν και να διασπάσουν τον κύριο κοινο πολιτικό τους εχθρό, την παληα δεξιά, και πιο ειδικά την Ν.Δ.

Βγαίνει από τα παραπάνω αβίαστα το συμπέρασμα ότι αυτή η κοινή με την Παπαντρεϊκή κλίκα και το κρατικό χρηματιστικό κεφαλαιο πορεία του ψεύτο - ΚΚΕ, δεν μπορεί παρά να αμοιφθεί στο τέλος της. ήδη σ' ένα βαθμό αμοίβεται με μια όλο και μεγαλύτερη διείσδυση του ψευτο - ΚΚΕ στον κρατικό μηχανισμό ανεξάρτητα από το γεγονός της ευρίτερης πολιτικής συμμαχίας των ουσ κομμάτων και παρά τους ανταγωνισμούς και τις αντιθέσεις που θα συνυπάρχουν με την ενότητα, μιας και είναι ένα άλλο πράγμα ή ελληνική όσο και νάναι ξενάδοιλη, αστική τάξη, κι άλλο πράγμα το πραχτορείο του σοσιαλιμπεριαλι-

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ ΜΕ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΔΙΣΜΟ

Το ψευτο - ΚΚΕ δεν είναι πολιτικό πραγτορείο μιας οποιασδήποτε υπερδύναμης, αλλά εκείνης στην οποία κυριαρχεί ο κρατικός μονοπωλιακός καπιταλισμός με την πιο ακραία κρατική του μορφή. Είναι δηλαδή ένας κρατικός καπιταλισμός όποι μάλιστα για πρώτη φορά στην ιστορία του καπιταλισμού ταυτίζεται σε μερικά πρόσωπα η οικονομική με την πολιτική εξουσία σαν εξουσία απόλυτη σαν η πιο στιγνή διχτατορία, που έχει γνωρίσει ο σύγχρονος κόσμος, αυτήν που ο Μάο Τσε Τούνγκ πρωτοπόρα ονόμασε «διχτατορία χιτλερικού τύπου».

Για κρατικό καπιταλισμό εί-

χε μιλήσει ο Λένιν το 18 αναφερόμενος στην ιμπεριαλιστική Γερμανία. Αυτήν την μορφή πήρε η παλινόρθωση του καπιταλισμού στην ΕΣΣΔ.

Ομως, εννοείται η αστική τάξη νέοι τύποι, ποι σχηματίστηκε στην ΕΣΣΔ μπήκε μέσα στο νεκρό πια καβούκι της θεωρίας και της πολιτίκής του προλεταριάτοι από το οποίο αυτή υφάρπαξε την κρατική εξουσία. Αυτή ασκεί τη δικιά της φασιστική εξουσία, σαν εξουσία της εργατικής τάξης ή «όλου του λαού», και το δικό της φασιστικό κράτος το ονομάζει σοσιαλι-

IVN. ITH LEA. 5

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε. ΣΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

Την Δευτέρα 27 του μήνα η οργάνωση μας πήγε ξημερώματα στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά και μοίρασε την παρακάτω προκήρυξη. Εκεί βρήκαμε τους Πακιστανούς εργάτες να ζητούν την συμπαράσταση από τη μια μεριά και τα στελέχη της ΠΑΣΚΕ από την άλλη να μας αντιμετωπίζουν με μια τραμπούκικη νοοτροπία και να δείχνουν άλλη μια φορά ότι για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι τα συμφέροντα του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου. Έτσι αποδείχθηκε ότι προσπαθούν ν' απομονώσουν τους Πακιστανούς εργάτες από τον κορμό των υπολοίπων εργατών με διάφορες ρατσιστικές θεωρίες. Ήταν χαρακτηριστικό το εξής επιχείρημά τους: ότι η κυβέρνηση του Πακιστάν πήρε θέση στον ΟΗΕ ενάντια στην Ελλάδα στα Ελληνοτουρικά. Αν είναι δυνατόν να ταυτίσουμε τους εργάτες που μοχθούν και εργάζονται τόσα χρόνιο στη χώρα που έχουν εγκατασταθεί οικογενειακά και έχουν δεθεί με το λαό μας ,να τους ταυτίσουμε με τον εκπρόσωπο της Πακιστανικής φασιστικής κυβέρνησης στον ΟΗΕ. Βέβαια όλα αυτά τα επιχειρήματα τα αντέστρεψαν τα μέλη της ΟΑΚΚΕ και συγχρόνως προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα ταξικής αλληλεγγύης. Εξηγώντας στους εργάτες των Ναυπηγείων ότι αν δεν σταθούν αλληλέγγυοι με τους εργάτες Πακιστανούς θα έρθει και η δικιά τους σειρά.

ΝΑ ΑΝΑΝΕΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΔΕΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΚΙΣΤΑΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ. ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ.

Εργαίες των ναυπηγείων του Σκαραμαγκά:

Ο Υπουργός εργασίας Γιαννόπουλος, ευαρμόζοντας την κυβερνητική πολιτική δήλωσε πως στο ναυπηγείο επάρχουν 1000 «υπεράριθμοι» εργάτες. Αυτό σημαίνει, πως η νέα κρατική εργοδοσία ετοιμάζεται να χτυπήσει με απολύσεις και μάλιστα μεγάλης κλίμακας. Σ΄ αυτή την κατεύθυνση το υπουργείο Εργασίας, δεν ανανέωσε τις άδειες εργασίας 42 Πακιστανών συναδέλουν και υαίνεται αποφασισμένο να μην ανανεώσει τις άδειες όλων των αλλοδαπών μέχρι τον Απρίλη.

Οι πρώτες λοιπόν απολύσεις γίνονται και μάλιστα με τον πιο βρώμικο τρόπο. Με την καλλιέργεια μέσα στους εργαζόμενους τοι ραταισμού και της διάσπασης. Λένε: «οι δουλείες δεν πάνε καλά, να διάξουμε τους ξένους, για να φάνε οι δικοί μας».

ΟΧΙ. Δεν υπάρχουν ζένοι και Ελληνες εργάτες μέσα στο Ναυπηγείο. Υπάρχουν εργάτες, που από χρόνια προσφέρουν τον ιδρώτα τους, για να αποκομίζει τεράστια κέρδη το κεφάλαιο, με την μια ή την άλλη του μορφή. Είτε με την μορφή του ιδιωτικού κεφάλαιοι τύποι Νιάρχου, είτε με την σημερινή μορφή του κρατικού πχρηματιστικού κεφάλαιου. Οι Πακιστανοί εργάτες, είναι πρώτα εργάτες στο ναυπηγείο και μετά Πακιστανοί. Την υπεραζία τους ότι την καρπάθηκε η αστική τάξη του Πακιστάν, αλλά η Ελληνική αστική τάξη. Και αν η σημερινή εργοδοσία τους χτυπάει, δεν τους απολύει επειδή είναι Πακιστανοί, αλλά επειδή είναι εργάτες. Και για να αυξήσει σήμερα ακόμα πιο πολύ τα κέρδη της, πρέπει να απολύσει.

Το κάλυμα, η ταχτική είναι το ότι ξεκινάει από τους Πακιστανούς, Και εδώ για μια ακόμη φορά, το κράτος έρχεται να δείξει τον απαίσιο ρατσισμό του. Σεκινάει το χτύπημα από τους Πακιστανούς, γιατί νομίζει πευς οι συνάδει σου αναί είναι πιο προσφοροι στην απομόνεσση. Η ταχτική της είναι η σαλαμοποιήση. Όμως ο ρατσισμός δεν πρέπει να περάσει στους εργάτες. Για χρόνια ολόκληρα με τους Πακιστανούς συντρόφους μας, δίπλα - δίπλα ποιλάμε την εργατική μας δύναμη. Στο ίδιο αμπαρι, στην ίδια σκαλυσιά στην ίδια δεξαμενή, στην ίδια μηχανή. Μαζί δημιουργούμε τον κοινευνικό πλούτο στη χώρα μας, ποι τον κλέβουν μια χούφτα εφοπλιστές, τραπεζίτες, βιομήχανοι και κρατικοί γραμειοκράτες. Και ακόμα πιο πολύ, Μαζί δημιουργούμε βήμα -προς βήμα τις συνθήκες, για την κοινευνική αλλαγή, για το γκρέμισμα του σάπου συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Αν αφήσουμε να περάσουν αυτές οι απολύσεις, τότε το μέλλον όλων μας θα είναι αβέβαιο. Θα έρθει και η σειρα μας. Και αυτό γιατί απέναντί μας έχουμε έν α μαύρο κεφάλαιο, μια μαύρη ερ, οδοσία. Το κρατικό - τραπεζικό κεφάλαιο. Η «Κρατικοποίηση» του ναυπηγείοι δεν αποδείχθηκε «παράδεισος» για τους εργαζόμενους, όπως μας έλε αν διάφοροι ψευτοαριστέροι. ΚΑΤΕΡΓΟ ΗΤΑΝ ΜΕ τον Νιάρχο, κάτεργο είναι και τόρα. Και αυτό γιατί, μπορεί να αλλάζε η μοροή της ιδιοχτησίας, αλλά δεν άλλαζε καθόλου η εκμετάλλευση. Αυτό ποι έγινε, ήταν η μεγαλύτερη συγκέντρωση του κεφάλαιου στα χέρια τον τραπεζίτων και του κρατους.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

AΘHNA: BEPANZEPOY 55 OMONOIA THΛ. 5241058 ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1 Π.ΚΟΚΚΙΝΙΑ ΤΗΛ. 4928007

ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ...

Μια μικρή αναδημοσίευση από το ΒΗΜΑ της 19 Γενάρη.

Δεν μας έφθαναν οι Αμερικανοί αλλά τελευταίως «πλάκωσαν» και... οι Σοβιετικοί! Διστι οι μεν σε κάτι άλλες εποχές ειχαν καβαλήσει το καλάμι και μας έπαιρναν για αποικία Τώρα κάτι περίεργες διαθέσεις δείχνουν και οι άλλοι!!!

Έτσι, λοιπόν, την Παρασκειή ποι μας ερχόταν ο κ. Ασγγίνως οι Σοβιετικοι με επικεφαλής τον επιτετραμμμένο (διότι ο πρέσβης μας τελειωσι εδώ και καιρό) κ. Πούσκιν κατέλαβαν όχι μόνο την αίθοισα επισήμων του ανατολικού αεροδρομίου αλλά και την πίστα προσγειώσεων! Με το «έτσι θε-

εω» κατέβασαν ένα αυτοκίνητο της σοβιετικής διπλωματικής αντιπροσωπείας να περιπολεί.. στους διαδρομούς προσγειώσεως!

Επανειλημμένως ο υπεύθυνος Ασφαλείας του αεροδρομίου έκανε συστάσεις στους Σοβιετικούς λέγοντας ότι για λόγους ασφαλείας απαγορεύονται να κικλοφορούν πολιτικά αυτοκίνητα στην πίστα. Αυτοί όμως εκώφευσαν! Το αυτοκίνητο με πινακίδες «Ξένη Αποστολή» επέμενε να κάνει τις βόλτες του ανάμεσα στις «αύρες» και τα περιπολικά της αστυνομίας, ακόμη και δίπλα σε ένα «τζάμπο» της ΤWa!

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ

ΣΥΝΈΧΕΙΑ ΑΠΌ ΣΕΛ. Ι

σος της όταν χτύπαγε από θέση ισχύος, αλλά πληρώνει για το μόνο θετικότης, ότι τα έβαζε επίμονα με το ψευτο - ΚΚΕ και σ' ένα βαθμό διαφοροποιόταν από τον επίσημο φιλοσοβιετισμό όλοι του κυβέρνητικού τύπου.

Μετά από τέτοια οδυνηρά μαθηματα η ομάδα Κουτσόγιωργα κατάλαβε. Είχε ήδη καταλάβει μετά την προβοκάτσια της «κρουαζιέρας στις Μπαχάμες» που γέμισε τα πρωτοσέλιδα του φιλο «παπανδρεικού τύπου.

Ετσι τωρα γίνεται μια μάχη θέσεων. Ίσως να πρόκειται για τον επίλογο της μακρόχρονης, υπομονετικής πάλης, που έδωσε ο Παπανδρέοι για να απομονώσει τοις υποσταλιμπεριαλιστικής γραμμής μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Αν αυτό είναι αλήθεια τότε οι εξελίζεις θα είναι ραγδαίες στην πολιτική σκηνή του τόποι.

Δεν είναι κατά τη γνώμη μας άσσχετες μ' αυτή τη σύγκρουση οι αποστρατείες τόσο στο στρατό όσο και στα σώματα ασφάλειας. Ειδικώτερα σχετικά με τις δεύτερες ήρθε στο φως της δημοσιότητας η διαπάλη Κουτσόγιωργα - Τσούρα (τον πιστό στον Παπανδρέου), για την αναδιάρθρωση στην ηγεσία της Ε-ΛΑΣ.

Σύμφωνα μ' αυτές τις πληροφορίες ο Κουτσόγιωργας διέσωσε προς το παρόν, μέχρι τις ταχτικές κρίσεις του Φλεβάρη, τον Μποσινάκη, αλλά έχασε τον οθαρμένο και «τελειωμένο» Αρκουδέα.

Αυτά σημαινούν: καθάρισμα τοι εδάφους στο εσωτερικό μέτωπο πριν από μια γαργότερη κίνηση του Παπανδρέου στο εξωτερικό.

ΚΡΙΣΙΜΟΣ Ο ΜΑΡΤΗΣ

Είναι φανερό, λοιπόν ότι οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις θα φτάσουν σ' ένα κολοφώνα έντασης κάτω από την ακομά σχετικά ήρεμη επιφάνεια τους στις αρχές του Μάρτη. Η προγραμματισμένη επισκεψη του αρχηγού τους Στέητ Ντηπάρτμεντ Σούλτσ στις 25 τσι Μάρτη έχει κινητοποιήσει σε φοβερό ρυθμό τα στελέχη του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού Ουάιτχεντ χθες, ο Γκαστ σημερα, αυριο η Ρίτζγουαίη είναι αντίστοιχα βήματα σ' αυτή την κλιμάκωση του διπλωματικού παιχνιδιού, που θα κορυφωθεί το Μάρτη,

Ποια θα είναι η στάση του Παπανδρέοι απέναντι στις βάσεις, και τη συμμετοχή στα χυμνάσια του ΝΑΤΟ: Αυτά είναι τα κεντρικά ζητήματα. Εκεί συγκεντρώνονται οι αμερικάνικές πιέσεις και οι εκβιασμοί. Αυτοί στην ουσία τους είναι σ παράγοντας Τουρκία. Οι Αμερικάνοι σαν όπλο πίεσης σημέρα, που είναι αδινατισμένα τα εσωτερικά τους ερεισματά στην Ελλάδα, δεν μπορεί παρά να χρησιμοποιούν το τελευταίο τους μεγάλο χαρτί, τον τούρκικο σωβινισμό. Όμως είναι ο τούρκικος σωβινισμός ο βασικώτερος παράγοντας που έκανε το ισχιρότερο τμημα της ελληνικής αστικής τάξης κάτω από την σχετική ανοχή ολόκληρης αυτής της τάξης να στραφεί προς τον σοσιαλιμπεριαλισμό. Αυτό το χαρτί ωστόσο θα επιμείνουν να παίξουν οι Αμερικάνοι. Στο βάθος αι τός είναι και ο εκβιασμός των Ε-16, ο εκβιασμός του Τπρος 10 ή η έμμεση και λεπτά διατυπωμένη αλλά σαφέστατη απειλή ότι: «Αν απομακρύνουμε τις βάσεις μας από την Ελλάδα θα αρχίσουμε να ιφιστάμεθα τον πολιτικό εκβιασμό της Τουρκίας επί σειρας θεματέρη, δεδομένου ότι η Τουρκία θα γίνει η μονη γώρα στην περιοχή που θα έχει αμερι-Kavike: Eykatagtageice (BHMA 26.1.86).

Είναι αλήθεια ότι αυτοί ποι βιάζονται να κλείσουν το ζήτημα των βάσεων και του ΝΑΤΟ μέχρι τα τεκη του Μάρτη, είναι οι Αμερικάνοι και όχι ο Παπανδρέου. Αυτός θα επιχειρήσει να εκμεταλλευτεί αυτό το πλεονέχτημα δίνοντας όσο πιο αόριστες υποσχέσεις μπορεί για την παραμονή των βάσεων στοις αμερικάνοις σε οσο πιο «ιδιωτικό» παρασκηνιακό επίπεδα γινεται για να έχει τις λιγώτερες δυνατές πολιτικές δεσμευσεις. Αυτό το δρόμο προσπαθούν να τοι φράζουν οι αμερικάνοι με το τελεσίγραφο, ποι λέγεται επίσκεψη Σουλές.

Ο Παπανδρέοι ίσως κανει ταχτικές υποχωρήσεις για να κερδίσει χρόνο. Ιδιαίτερα θα προσέξει να τοποθετήσει έτσι τα ζητήματα, ώστε να μη έρθει σε σύγκρουση με την Ευρώπη Τόσο η διεθνής πολιτική του Παπανόρεου, συμφώνα πάντα και με τις γενικές κατευθύνσεις της πρόσφατης ρώσικης εξωτερικής πολιτικής συνίσταται στην άξιοποίηση των αντιθέσεων Ευρώπης -ΗΠΑ για την απομόνωση της δείτερης, όσο και η εσωτερική με την προσπάθεια για συγκρότηση ενός ενιαίου αντι - Μητσοτακικού μεταπου που ο Παπανδρέου πρόσφατα εγκαινίασε στη Βοιλή.

Όμως ακόμα κι' αν ο Παπαντρέου καθησιχάσει με επίσημο και ανοιχτό τρόπο τις ΗΠΑ με μια δέσμειση για την παραμονή των βάσεων μετά το '88 δεν θα πρόκειται παρά για μια αναγκαιότητα ταχτικοί χαραχτήρα. Έτσι κι αλλοιώς μετά το Μάρτη η σύγκρουση με τις ΗΠΑ θα δυναμώσει.

Γιατί το ποιός έχει τις βάσεις είναι ένα ζήτημα και το ποιός στρατός περικυκλώνει αυτές τις βασεις και τις καταργεί ή τις απελευθερώνει για τη δράση τόις σε καιρό πολέμοι είναι ένα άλλο ζήτημα και μάλιτα το καθοριστικό. Η κρίση ΗΠΑ - Λιβύης τις τελευταίες μέρες και η άρνηση του Παναδρέου να χρησιμοποιηθούν οι βάσεις σ΄ αυτή τη σύγκρουση είναι ένα χαραχτηριστικό δείγμα αυτής της αντίφασης.

Αυτός είναι κι το λόγος ποι οι ΗΠΑ μεταθέτουν το φορέα της «αγοράς τοι αιώνα» από την Τζένεραν. - Νταιναμικς στο αμερικανικό κράτος, ώστε να μπορεί αιτή να γίνεται με πιο άμεσο ευλύγιστο πρόπο ένα εργαλείο άσκησης εξωτερικής πολιτικής. Έτσι κι' αλλοιώς η παράδοση του πρώτοι Ε-16 ακόμα κι' άν υπογραφτεί τώρα η συμφωνία μετά από μια διελκυνστίδα 2 χρόνων, θα γίνει μετά το '88.

ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΑΔΩΡΟ

Αλλά εκτός από τον Παναδρεοι δεν βιάζονται οίτε οι Ρόσοι. Ο κλοίος στήνεται μεθοδικά. Ο στρατηγικός στόχος της Ρωσίας στην περιοχή είναι η περικύκλωση της Τοιρκίας για να υποχρεωθεί αιτή να κρατάει πάντα νοιχτά στο Ρώσικο στόλο τα στενά. Αν δηλαδή αυτίσταθεί, να είναι είκολο να τσακιστεί από μια Συρία στο νότο, μια Ρωσία ανατολικά και βόρρεια, μια Βουλγαρία και μια φίλο -σοσιαλιμπεριαλιστική Ελλάδα δυτικά.

Σ' αντά τα πλαίσια και σαν μια ακόμα επιβράβει ση της ανατολικής πολιτικής της Παπανδρεικής κλικας εντάσσεται η πρόσφατη πρόταση των Ρώσων για την Κύπρο.

Η οι σία της πρότασης είναι παληά. Να χωθεί η Ρωσία μέσα σ' ένα παιχνίδι ποι της έχουν στερήσει ο αμερικάνικος και ο εγγλέζικος ιμπεριαλισμός και να επίβληθει σαν εγγυήτρια δύναμη, δηλαδή γι ανα εμπλακεί βαθύτερα στις εκρηχτικές αντιφάσεις τοι το νησί. Το καινούργιο σ' αυτή την πρόταση είναι ότι για πρώτη φορά η Ρωσία

γέρνει αντιτουρκικά στη μακρόχρονη ελληνοτουρκική διαμάχη. Είναι ένα σημείο χαραχτηριστικό της παραλληλης έντασης που θα συνδέσει το Κυπριακό με τις γενικότερες ελληνικές εξελίξεις.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΕΡΑΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

Οχι! Ουτε το Μάρτη, ούτε μετά το Μάρτη θα υπάρχει ησυχία στην Ελλάδα Δεν υπαρχει μια υπερδύναμη. Υπάρχουν δύο. Και η μία φέρνει την άλλη. Ένας Λογγινώς έρχεται στην Ελλάδα επειδή έρχεται éva; Ouártzevt. Eva; Orártzevt έργεται αντίστροφα επειδή έρχεται ένας Λογγίνωφ. Αυτά τα δύο διεθνή τέρατα σκέφτονται όπως κάθε ιμπεριαλιστής. Σκέφτονται όπως λέει ο Λένιν ποιό πολύ, πως θα υπονομεύσουν τηθέση τοι αντίπαλου. Με λίγα λόγια οι δύο δεινόσαυροι ετοιμάζονται να παλαίψουν μέσα στο σπίτι μας Το χειρότερο είναι ότι θα εμπλακούν κατ αρχήν σε μια σεγκρουση «μέσω αντιπροσώπων».

Κανένας πραγματικά προσδευτικός άνθρωπος δεν θα πρέπει να πέσει στην παγίδα να ταχθεί με τον έναν η με τον άλλο.

Αντίθετα κάθε πραγματικά προο-

δειτικός άνθρωπος καθ' ένας που παλείει για την εθνική ανεξαρτησία, και για την κοινωνική απελευθέρωση πρέπει να δώσει όλες του τις δυνάμεις για να ξεπεταχτούν οι δυό υπερδυνάμεις, για να απομονωθούν τα τσιράκια τους, για να μη μετατραπει η χώρα μας σ' ένα νέο Λίβανο.

Ας μη μένει άλλωστε σε κανέναν η αμφιβολία ότι ο εξιπνοζ καθηγητής, θα χρεωκοπήσει μέσα στη μεγαλύτερη οργή και περιφρόνηση τοι λαου που ήδη έχει αρχίσει να καταλαβαίνει με ποιών έχει να κανέι. Ο ψεύτης και ο κλέφτης την πρώτη μέρα χαιρονται. Αλλά ανεξαρτητα από αυτό ικ άνθρωποι και οι πολιτικές δυνάμεις που πρόσφεραν εκδουλευσεις σε υπερδυνάμεις τσαλαπατήθηκαν στο τέλος από αυτές.

Η τίχη ενός Ταράκι στο Αφγανιστάν και ενός Μοχάμεντ στην Υεμενή αποτελούν μια παραστατική αποδειξή γι΄ αυτό.

ΕΞΩ ΟΙ ΣΤΟΛΟΙ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Αν η Γενεύη είναι ο τόπος που κλείνουν ραντεβού οι υπερδυνάμεις για να μοιράσουν το απατηλό δώρο της «ειρήνης» στους λαούς και τις χώρες, αν αυτό το έδαφος φιλοξενεί κάθε τόσο τα κάλπικα χαμόγελα των Ρήγκαν - Γκορμπατσώφ, υπάρχουν εντούτοις περιοχές στον πλανήτη που μετράνε επακριβώς το μέγεθος της υποκρισίας και της απάτης αυτών των δύο.

Παρατηρείται μάλιστα το φαινόμενο ότι οι περιοχές αυτές όλο και αυξάνονται. Και όχι μόνο αυτό. Έχουν αυξηθεί έτσι τα τελεταυία χρόνια τα θερμά και πολύ εύφλεκτα σημεία αναμέτρησης των ειρηνοποιών μας.

Ένα απ' αυτά είναι και η Μεσόγειος.

Μέχρι τώρα «φιλοξενούσε» τα πειρατικά του 6ου αμερικάνικου στόλου. Η πρόσφατη αναμέτρηση όμως του Ρήγκαν και του Καντάφι, έφερε στην επιφάνεια, ανοιχτά αυτό, που στους λαούς της Μεσόγειου ήταν αρκετά κρυμμένο.

Αυτό που οι μαρξιστές - λενινιστές της Ελλάδας, χρόνια κατάγγελναν.

Την παρουσία του ρώσικου στόλου.

Αυτός μέχρι τώρα, πέρα από το ότι καταπατούσε το δικαίωμα της χώρας μας για επέκταση των ναυτικών της μιλίων, με τις πλωτές βάσεις του, ουσιαστικά στα χωρικά μας ύδατα, έκανε περιπολίες στα νερά της Μεσόγειου, περιμένοντας τον καιρό που θα έδειχνε ανοιχτά τη δικιά του χωροφυλακίστικη νοοτροπία. Και ο καιρός αυτός δεν άργησε.

Η συνεχιζόμενη όξυνση των σχέσεων ΗΠΑ - Λιβύης, τα ναυτικά γυμνάσια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο κόλπο της Σμύρνης και η επίδειξη δύναμης στον Καντάφι και τις άλλες αραβικές χώρες, έβαλαν επί τάπητος το ζήτημα.

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός βγαίνει από την «αφάνεια» στην ανοιχτή δράση και αναλαμβάνει τον «σωτήριο» ρόλο του. «Αν οι ΗΠΑ επιτεθούν στη Λιβύη, θα βρεθούν αντιμέτωπες με τον σοβιετικό στόλο».

Η σκυτάλη περνάει σε άλλα χέρια. Η Μεσόγειος «φιλοξενεί» και δεύτερο πειρατή. Και αυτόματα εγκολπώνεται δύο φασιστικά τέρατα, που καμμιά δουλειά δεν έχουν στη περιοχή αυτή, παρά μόνο την καθυπόταξη των λαών.

Αν αυτό είναι καθαρό για τον ένα απ' τους δύο, είναι γιατί αυτός αλώνιζε για χρόνια, υπερασπιζόμενος τον «ελεύθερο κόσμο». Οι λαοί το ένιωσαν αυτό καλά στο πετσί τους.

Δεν είναι καθαρό όμως για τον δεύτερο, που ήρθε τελευταίος στο τραπέζι της μοιρασιάς. Όχι μόνο γιατί ανεμίζει διεθνή σύμβολα και παλιά αίγλη, αλλά και γιατί η σημαία του φίλου και του φυσικού συμμάχου σε στραβώνει, έτσι ώστε το χτύπημα της αμερικάνικης υπερδύναμης δημιουργεί τον κίνδυνο, να περάσουν οι λαοί στην «στήριζή» τους στην άλλη υπερδύναμη. Οι λαοί έχουν πληρώσει ακριβά στο παρελθόν τέτοιες αυταπάτες.

Ωστόσο το ψέμα έχει κοντά ποδάρια και η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει. Αυτή υπαγορεύεται από την ίδια την πείρα των λαών, που γνωρίζουν από χρόνια τι σημαίνουν νέοι προστάτες και ποιό ρόλο παίζουν αυτοί που έρχονται να αντικαταστήσουν τους παλιούς. Η πάλη για το τσάκισμα των υπερδυνάμεων έχει δρομολογηθεί. Χρειάζεται αυτή η πάλη να ενταθεί.

Οι λαοί της Μεσογείου και ο λαός μας απαιτούν: «Να φύγουν οι υπερδυνάμεις». « Έξω οι στόλοι απ' τη Μεσόγειο».

Φίλοι αναγνώστες της «Ν.Α.». Σας καλούμε να δυναμώσετε τη φωνή των κομ-

Για ενισχύσεις στείλτε στη διεύθυνση: Διονύσης Βόγλης, Βερανζέρου 55 - Αθήνα, τηλ. 5241058.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ψευτο-ΚΚΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

στικό κράτος όλοι του λαού, όπως τον ιμπεριαλισμό της τον ονομάζει διεθνισμό, όπως την καταπίεση, αλληλεγγύη, στους λαούς κ.λπ.

Ο σεβασμός στο κράτος της. στη νομιμότητα, την τάξη, την προσδευτικότητα αυτού του κράτους, είναι το μεδούλι της ιδεολογίας της, η πεμπτουσία της προπαγάνδας της.

Όπως είπαμε το ψευτο- ΚΚΕ δεν θέλει να συντρίψει το σημερινό κράτος της αστικής τάξης. Θέλει, και το ομολογεί, να το μετασχηματίσει, σ' ένα δικό κράτος. Για το λαό όμως δεν θα είναι αυτό ποτέ σοσιαλιστικό ή τουλάγιστον δεν θα γίνει ποτέ κατανοητό σε ποιό ακριβώς σημείο θα έχει δήθεν αλλάξει τον ταξικό του

χαραχτήρα. Ιδιαίτερα δεν θα γίνει κατανοητό ποτέ στις λαϊκές μάζες ποιά θα είναι η διαφορά ανάμεσα στον οικονομικό χαραχτήρα τοι κράτους στην περίπτωση ποι επικρατήσει ο σοσιαλιμπεριαλισμός

Αυτός είναι ο λόγος που στην έκφραση του κρατικό - μονόπωλιακού καπιταλισμού ο τόνος δίνεται στα μουοπώλια. Πρόκειται για κράτος των μυνοπωλίων. Κράτος ιδιοχτησία των μονοπωλίων. Αν τα «μονοπώλια» τοι κρατικοποιηθούν, τότε το μει το - ΚΚΕ δεν θα πει ότι ενσωματώθηκαν στο κράτος, αλλά ότι δεν υπάρχουν πια. Τότε το κράτος αυτό δεν θα είναι των μονοπωλίων. Τότε το χρώμα τοι θα είναι το χρώμα που φοράει εκείνο το κομμάτι της αστικής τάξης και τοι ιμπεριαλισμού που το ελέγχει. Αν το ελέγχει ο σοσιαλιμπεριαλισμός, τότε το κράτος αι τό θα είναι προλεταριακό ή όλου του λαού, ανάλογα με το πόσο βαθειά θα έχουμε προχωρήσει σαν ρώσικη αποικία

Αν σήμερα μιλήσει το ψευτο -ΚΚΕ για κρατικό καπιταλισμό αν επικευτρώσει την πάλη του λαού στον κρατικοκαπιταλιστικό τομέα της οικονομίας, που περιλαβαίνει το μεγαλύτερο τμήμα του βιομηχανικού προλε-

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΑΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

«ΚΡΑΤΙΚΌ ΜΟΝΟΠΩΑΙΑΚΌ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ»

ταριάτοι και μάλιστα το πιο συγκεντρωμένο, τότε θα έγει προετοιμάσει τους όρους για την γρηγορη αποκάλυψη και ανατροπή της δικιάς τοι γραφειοκρατικής κομπραδόρικης κι-

Η ρεβιζιονιστική λατρεία στο αστικό κράτος και τις κρα-τικοποιήσεις και βρεί θεωρητική δικαίωση στο μαρέτσμό. Όμως ο μαρξισμός, θεωρεί θετικό το πέροσμο των παραγωτικών δινάμεων στα χέρια του κράτους σε τελική ανάλιση και μόνο από την άποψη της καλλίτερης προετοιμασίας των υλικών όρων για την επανάσταση.

Ομως δεν θεωρεί τις κρατικοποιήσεις οπωσδήποτε θετικά βήματα από την πολιτική άπο-

Ο ρεβιζιονιστής θεωρητικός του ψεί το - ΚΚΕ Σαμαράς γράφει ... Στον καπιταλισμό η ανάπτυξη του ρόλου της δημόσιας οικονομίας, αντικειμενικά ευνοεί τους αγώνες της».

Όμως ο Ένγκελε έχει διαφορετική αποψή.

-Το σύγχρονο κράτος, όποια κι αν είναι η μορφή του, είναι βασικά μία μηχανή καπιταλιστική, είναι το κράτος των καπιταλιστών, ο ιδανικός, κατά κάποιο τρόπο, περιληπτικός καπιταλιστής. Όσο μεγαλύτερες παραγοιγικές δυνάμεις παίρνει κάτω από την ιδιοχτησία του, τόσο περισσότερο γίνεται ο πραγματικός συνοπτικός καπιταλιστής και τόσο περισσότερο εκμεταλλεύεton touc nolitece (Avt) - Nti-PRYKL

Τοσο περισσότερο εκμεταλλεύεται τους πολίτες! Πόσο διαφορετικά μιλάει ο Κομμουντστής από το τσιράκι τοι σοσιαλιμπεριαλισμού.

Όταν ο έλληνας κομμουνιστής βλέπει το κράτος να δυναμώνει έχει χρέος να διαπιστώνει: Πόσο κοντά έχει έρθει η επανάσταση, πόσο αντιδραστική έγει γίνει η αστική τάξη, πόσο πιο πολύ πρέπει να ενώσουμε και να οργανώσουμε τις δυνάμεις της εργατικής τάξης για να συντρίνουμε αυτό το κράτος».

ριαργια:.

στα μαθήματα» Πώς δηλαδή θα αναπτίζουμε τις παραγωγικές δινάμεις. Είναι ουσικο λοιπον ότι στην διαρκεία όλων τουν λεπτεπιλεπτουν ασθούουν στα-

Εκει καταλήγει η λογική τοι ψειτα

- KKE KI av δεν το ομολογεί avoi-

χτα, το κάνει. Αυτό μαθαίνουν τα

τεχνοκρατικά στελέχη του, αυτή εί-

ναι η ουσία της ναιθέσιας «πρώτοι

δίων το ψεύτο - ΚΚΕ και με οποίαδήποτε δόση Ρωσίας θα είναι ποτισμένο το ελληνικό κράτος σε κάθε στάδια, καθήκον των στελεχών, των μελών, των οπαδών του μευτο -ΚΚΕ και βέβαια όλου του λαοί είναι να αναπτύσσει τις παραγωνικές δενάμεις, να δοιλεύει σκληρά και να γεμίζει τις τσέπες της αστικής ταξης και τοι τμπεριαλισμοι

ΗΤΑΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΑΥΤΉ Η ΑΝΟΗΣΙΑ:

Στο βαθμό ποι η θεωρία τοι ΚΜΚ καλέπτει από τόσες πλευρές το φείντο - ΚΚΕ, παρά τις αντιφάσεις και την ανοητη κατάληξη της ποι προηγούμενα εκθέσαμε η ύπαρξη της ήδη θα μποροί σε να έχει eenyntei.

Όμως χρειαζεται και κατι άλλο Χρειάζεται μια βάση, μια μαγιά θειορίας και κάποιο ιδεολογικό παρελθόν Πραγματικά επο ψευτο -ΚΚΕ συναντήθηκαι δύο οικονόμικές σχολές του ελληνικού οππορτουνισμού μέσα στο κομμουνιστικό κίνημα Στην ουσία πρόκειται για οια οππορτουνιστικά ρεύματα και τα δύο δεξιά του τροτοκισμού και τοι ανοιχτού ρεβιζιονίσμου, ποι το μεν ένα προπαγάνδιζε από τάντα την σοσιαλιστική επανάσταση. τουλάχιστον από τα 1910 και το άλλο δεν ηθέλε να την βλέπει συτέ στο πιο μακρινό μέλλον.

Από το ένα ρεύμα της σοσιαλιστικής επαγάστασης, τον τροτσκισμό, το ψει το - ΚΚΕ πήρε τον κρατικομονοπολιακό καπιταλισμό. Ειναι φισικός ο Κ. Μ. Καπιταλισμός στα 1970 σταν είχαμε ηδη υποτίθεται σαν Κυριαρχό τον σκέτο καπιταλισμό, του προμονοπωλιακό στην Ελλάδα, κι όλας από τα 1910. Ο Τροτσκισμός, ο τργατισμός, ο πραξικοπηματισμός είναι κάτι βαθυ στο μευτο - ΚΚΕ, όπως είναι και βαθύ στην σημερινή ρεβιζιονιστική, φασιστική κλίκο της ΕΣΥΔ. Ο «αντικαπιτολασμός» του ψευτο -ΚΚΕ, αντιστοιχεί στην επιθετική πολιτική σημέρα της ΕΣΣΔ απέναντι στον δυτικό ιμπεριαλισμό με τη θεωρία στι η μοναδική βασική αντιθεση στον κόσμο είναι «σοσιαλίσμός» - καπιταλισμός

Η επιθετικότητα της Μόσχας σε διεθνές επίπεδο, μετωρράζεται στη γώρα μας στην αντικαπιταλιστική δημαγωγία του φευτο - ΚΚΕ, στην διψασμένη τοι απαίτηση να κιριαρχήσει μόνος τοι στη χώρα μας.

Από την άλλη μεριά ο Κ. Μ. Καπιταλισμός του ψευτο - ΚΚΕ παίρνει από τον δεξιό ρεβιζιονισμό τη λεξούλα εξαρτημένος για να την κολλήσει μπροστά του.

Αιτή η λεξοιλά χρησιμεύει για να μπορεί το μεί/το - ΚΚΕ να σιμμάχει με τα τμήματα έκεινα της αστικής τάξης ποι είναι «φωτισμένα» δηλαδή ωιτά ποι συμπαρατάσσονται, ή δεν αντιστέκονται καθόλοι στον σοσιαντιμπεριανισμό. Χαρις σ' αυτή τη λεξούλα είναι το φει το - ΚΚΕ σε θέση να κατοχέρωσει το αντιμπεριαλιστικό, αντιμοναπωλιακό στάδιο της Επανάστασής του. Τοι είναι με λίγα λόγια είκολο να λέει: Πρώτα να διώξουμε τον τμπεριαλισμό, δηλαση πρώτα το μαστικό, σκέλος της «επανάστασης- και μετά το προλεταριακό». Χάρη σ' αυτή τη λεξούλα το ψει το - ΚΚΕ μπορεί να ισχυρίζεται στο πρόγραμμά του ότι: «Στο νέο ουτό τύπο δημοκρατίας (της αντημπεριαλιστικής, αντιμονοπωλιακήξ) αρχικά θα κυριαρχούν οι καπιταλι-

στικές σχέσεις παραγωγής».

Τροτακισμός, σοσιαλφασισμός, φούλ «κρατικομουσπωλιακός καπιταλισμός», αντικαπιταλισμός, πραξικοπηματισμός, εργατισμός προκειμένου το ψευτο - ΚΚΕ για λογαplaquo ton agentikon ton na quντρίψει τα υπόλοιπα τμήματα της αστικής τάξης και του μιπεριάλι-: σμού, αλλά και για να ασκήσει το δικό του φασισμό πάνω στον λαό και την εργατική τάξη, βαστίζοντας πράχτορα της αντιδράσης κάθε σίνεπη Επανάσταση, κάθε ταξι-

Δεξιός ρεβιζωνισμός, δημοκρατικά μέτωπα, στάδια, εξάρτηση, αιτιμπεριαλισμός, γλύψιμο με λίγα λόγια στην αστική τάξη, αλλά και τροφοδότηση των πιο καθυστέρημένων πλευρών της μικροαστικής τάξης, προκειμένοι το ψεύτο - ΚΚΕ να ανταποκριθεί στις ταχτικές ανάγκες των μετώπων του, ιδιαίτερα σ ότι αφορά τη δημαγωγία του στη μικροαστική τάξη.

Γι' αυτό το βαθύτερο στο ΚΚεΞ είναι ο σασιαλφασισμός, ο αντέπαναστατικάς προτοκισμός, ο εργατή. σμός, ο πραξικοπηματισμός,

Αυτό εξηγεί, μέχρι σ' ένα βαθμό γιατί ο δεξιός ρεβιζιονισμός μέσα στο μ-λ κινημα προβάλλει κάποιε: αντιστάσεις στο σοσιαλιμπεριαλισμό ενώ ο «αριστερός» ρεβιζιών»σμός* τροτακισμός είναι ο πιο σινεπής ακόλουθος της γραμμής του.

* O aprecion, publications, he shall be prestopological designation of the effection between he are alter dealer and request as he-Believedge, zor apprintester propriete to-

AV OU LEGKERGGOVHE OF THE THY IS διαίτερα επικινόυνη μορφή του ρεβετιονισμού το επαναστατικό κίνημα στη χώρα μας θα δοκιμάσει τα πιο μεγάλα χτυπήματα:

Τόσο η παπανδρείκή κλίκα, όσο και το πραχτορείο του σοσιαλιμπεριαλισμού, (τοιαιτέρα μέτο.) είναι φασιστικά πολιτικά επιτελεία. Τα χει εήματα τοι ε όλα τα εμφανίζουν σαν χτιπηματα από αριστερά. Τα εγκληματά που θα διαπράξουν στο μέλλον ενάντια στο λαό μας, ακόμα και αυτα εναντια στα αστικοδημοκρατικά δικαιώματα θα τα διαπραξούν στο όνομα της πιο συνεπούς. της πιο ακραίας, της πιο ασιμβίβαστης υποστήριζης των συμφερόντων της εργατικής τάξης και του

Ο σοσιαλφασισμός της ΕΣΣΔ και του κρατικόχρηματιστικού κεφάλαιου, ευρύτερα, παιργεί νομοτελειακά τη μορφή του λαϊκισμού. γιατί η διχτατορία κου ασκεί στα ι+ πολοιπα τμήματα της αστικής ταέης, μπορεί να εμφανισθεί σαν όιχτατορία του «λαικοί» ή «προλεταριακού» κράτους έναντια στην ολίyapyia.

Ο γερμανικός εθνικοσοσιαλισμός και ο ιταλικός οασισμός είναι αξεπέραστα υποδείγματα μιας τετοιας μορφής ασκήσης της έξων-

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΊΑΣ

Είμαστε της άποψης ότι οι απόψεις της ΟΑΚΚΕ για την κυριαρχία του κρατικού καπιταλισμού στην Ελλάδα, σαν μια μοροή τοι μη μονοπωλιακού καπιταλισμού. ποι είναι αρκετά διαδεδομένη στι; μέρες μας στις χώρες του τρίτοι κόσμοι. ερμηνεύουν πιο ολοκληρωμένα και πιο πειστικά τις αντιθέσεις της ελληνικής κοινωνίας στο οικονομικό επίπεδο.

Παρ' όλα αι τα θα χρειαστεί ακόμα αρκετή δουλεια για να μπορεσοιν αυτές οι θέσεις να αποκτήσουν συστηματική επιστημονική. ολοκλήρωση ακρίβές επειδή ο ρεβιζιονισμός γενικώτερα και ο χιδαίος κομπογιαννιτίσμος και ο σκοταδισμός του του ψέυτο -ΚΚΕ ειδικώτερα, δίπλα στη χρόνια καθυστέρηση και αθλιότητα της αστικής οικονομολογίας στη χώρα μας, έχουν οδηγησει στις μεγαλί τερες πλάνες το μαρζιστικό - λέντνιότικό κίνημα που για χρόνια ολόκληρα πάλευε για την επανάσταση με την βοήθεια της πολιτικής σικονομίας του σεβιζιονίσμού.

Αν αυτό το χωράφι της πολιτικής οικονομίας καθαριστεί και οργωθεί καλά θα δόσει σαν χρυσή σοδειά το πιο κολό ψεικό για την εκπόθηση της στρατηγικής και ταχτικής της Επανάστασης στην Ελλάδα.

Που το πάει η А.К.Е.П.

Ξαφνικά οι δρόμοι της Αθήνας γεμίσαν ΑΚΕΠ. Μόνο όσοι έχουν πείρα αφισσοκόλησης μπορούν να καταλάβουν τι κλίμακας δουλειά έκανε αυτή η οργάνωση.

Μια αφίσσα στο κέντρο της Αθήνας δέχεται τουλάχιστον μία επίθεση καθημερινά. Μέσα σε μια βδομάδα είναι αδύνατον να υπάρχει έστω και μια αφίσσα σε κεντρικό σημείο της Αθήνας. Θα θαφτεί κάτω από ένα στρώμα από άλλες αφίσσες διαφημιστικές ή πολιτικές σαν την παληά Τροία.

Ιδιαίτερα ο σοσιαλφασισμός του ψευτο - ΚΚΕ έχει βρεί κιόλας από το '75 αυτή τη μαύρη μέθοδο να πνίγει τους αντιπάλους του.

Η μάχη της αφισσας που διεξά; :ται καθημερινά και υπόκωσα από τα κόμματα και τις οργανώσεις είναι μια θυσία χρόνοι και χρημάτων για τις μικρές οργανώσεις. Και οι πιο πρωικές προσπαθείες τους το πολί να στεφθούν από μια επιτιγία της τάξεως του 10%. Δηλαδή να σταθεί ένα 10% των αφισσών για τόνω από μια μέρα από αυτές ποι KOZZIONETOI.

Βέβαια στην καλλίτερη περίπτοση ακόμα και το 1000ς να μείνει στη θέση του δεν μπορεί παρά να κάλιπτει ένα μικρό πάλι ποσοστό όλιον των θέσεων μέσα στην Αθήνα, ποιείναι πρόσφορε; για αφισσοκάλη-

H AKEII KANDUE TO 1000 TON θέσεων και διατήρησε τις αφισσες της 100% για μια ολόκληρη βδομαρα τουλαχιστούς

Тетоне, втобоси, опремова доψει≃ο-ΚΚΕ. Πραγματικά οι δεκάδες χιλιάδες αφίσσες της ΑΚΕΠ προυποθέτουν πρώτο οικονομική ευρωστία και δεύτερο οργανωτική δύναμη που δεν μπορεί να διαθέτει μια οργανώση τοι λουι στο πρώτα της βήματα.

Επιπλέον δίχως την πολιτική καhours too wente-KKE rapping arteταμμένη αφισσοκόληση δεν μπορεί να στοθεί ανέπαφη για τόσο μεγάλο διάστημα όχι μόνο από το ίδιο το ψευτο - ΚΚΕ αλλά και από τα σωματεία και τους «μαζικούς» φορείς JUNEAU TOR

Eximple Europpayer you thy A-ΚΕΠ ότον προωτοκάναμε την εχτίμηση ότι είναι ένα πολιτικό παράγτημά του πράγτορείου του σοσιαλιμπεριαλισμού στην Ελλάδα. Και η ίδια σεν μπορέσε να το κρέψει σταν μετά από το σφιρί με το νομι και τα τριανταφιλλα της πρώτης αφισσας ακολιπθήσε η φωνή Γκορμπατσοφ της δεύτερης

ENA MAOHMA ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ

Τώρα ο Γκορμπατσώφ εμφανίεςται με μια πολύ ταξική φωνή και δινει ένα σεντομο μάθημα πολιτική: οικονομίας για αρχάριοις. Μας πληροφορεί ότι ο εργοδότης πληρώνει τον εργάτη για δύο, τρεις ορες εργασιας και τσεπόνει όλο το ιπόλοιπο μέσα σ' ένα οχτάειφο, Αιτή η διαπίστωση οδηγεί των ταξικό αναγνώστη στα συμπερασμα ότι η ΑΚΕΠ παλεύει να εξασσαλίαει ο εργάτης ατομικά σαν ομοιβη της εργασίας και την αξία των υπόκοιπον πορών παραγενής, δηλαδή να καρποθεί όλη την ιπεραξία του ROPOYEL

Πρόκειται για Επάδειγμα συσιαλφασιστικής δημαγωγίας με την εννοια ότι με δοσμένο το επίπεδο αναπτιέης των παραγωγικών δεναμεών και η συσιαλιστική κοινώντα θα χρειαστεί ένα λίγο - πολύ με/αλιι τμήμα αι της της επεραξίας - 1 περεργασίας να το καταναλώσει σε παραγωγική επενδυση, δηλαδή να το χρησιμοποιήσει για τη διευρι νση της παραγωγικής βάσης της KOIVEVIOT.

Παραπέρα κριβει αυτό το μαθηματάκι ότι ο σοσιαλισμός δεν κρινεται κύρια στο επίπεδο της διανομής του προιόντος της εργασίας. αλλά στο επιπεδο της ιδιοχτησιας τον μεσιον παραγωγής του. Ότι η ίδια η αιξηση της καταναλωτικής ικανότητος τοι εργαζομένου στο σοσιαλισμό θα είναι αποτέλεσμα της αλματώδικης ανάπτυξης των παραγωνικών δυναμεων, και της α-Σιοποιησης του ανθρωπινού ότταμικού, ποι τωρα ανέργο, μισοανέργο, ή παρασιτικό ζει σε βάρος της μόνης πραγματικά παραγωγικής ταξης της κοινωνίας της εργατικής με την πιο πλατειά της έννοια.

Οι οικονομολογία του σοσιαλιμπεριαλισμού σκορπάει χιλιάρικα και εκχυδαίζει τον μαρξισμό. Ποντάρει στην ριζοσπαστικότητα, αλλά και στην θεωρητική καθυστέρηση ενός κομματιού της εργατικής τάξης για να ρίζει την πιο «αριστεοη» κορώνα: Καταργηση της μι-בוסטיקש ברישסום:

Ο ΠΥΡΗΝΑΣ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΉ ΤΗΣ

Ξεσκεπαζεται όμως και παλί, οτον μετά το μάθηματάκι γράφει ότι όλα αυτά η ΑΚΕΠ τα κάνει για να έρθει η «οριστερά στο προσκήνιο μ ένα ταζικό πρό ραμμα», δηλαδή παλεθεί, πρώτο να έρθει το ΚΚΕ εξ. ράγματα και δεί τερο παλει ει να το επηρεάσει να έρθει με ταξικό πρόγραμμα.

Ετσι ακόμα κι αν δεν ξέραμε τίποτα άλλο γι' ωπής την ΑΚΕΠ, ακόμα κι' άν δεν είχαμε τίποτα υποπτείθει για το «από που κρατάει η σκουσια της» θα μπορούσαμε αβίαστα να συμπεράνουμε ότι δεν είναι. μια αυτόνομη οργάνωση η κόμμα. που βάζει έστο και μακρυνά ζήτημα εξουσίας, αλλά ένα πολιτικό εξάρτημα ενός αλλοι κόμματος:

Όχι κύριοι της ΑΚΕΠ! αν εισασταν πολιτικό κόμμα, ή οργανώση της πργατικής τάξης θα ξέρατε ότι: οι εργάτες πάνιο απ' όλα, και πριν μπό το ψομί, τα τριαντάφελλα, και την κατάργηση της μισθωτής εργασίας βάζουν το ζήτημα της πολίτικης εξουσίας της εργατικής τάξης.

Γι' αυτό η ΑΚΕΠ έχει σφιρί αντί αφυροδρέπανο. Εγνοείται ότι δεν Επάρχει κόμμα της εργατικής τάξης μόνο με συυρί Χρειάζεται κι ένα δρεπάνι. Τι σημαίνει το COERCOL:

Σημαίνει ότι η εργατική ταξη χρειάζεται στημάχους όλοις τους καταπιεσμένως: για να πάρει και να κρατήσει την εξουσία. Όμως το σωι ρυδρέπανο η ΑΚΕΠ το αφήνει στο ψευτο - ΚΚΕ, όχι βέβαια σαν συμμαγία των καταπιέσμένων αλλά σαν δημαγωγία του σοσιαλιμπερια-MOHIT.

Το σφυρί της ΑΚΕΠ είναι ο ρέβιζιονιστικός εργατισμός τραβηγμένος μέχρι την άκρη του, είναι η ακραία έκφραση της εργατίστικης οικονομιστικής ιδεολογίας, που καλλιέργει ότα μέλη του το ψευτο»

Το σουρί της ΑΚΕΠ είναι και το μυστικό της υπαρέης της, Είναι σε όλους γνωστό ότι το ψευτό - ΚΚΕ έχει θυσιάσει στη στρατηγική του συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ ένα μέγαλο μέρος της ταξικής του δημαγω-

Δεν μπορεί ατιμώρητα να ξεπουλάει με τόσο ειμό τρόπο το διεκδικητικό κίνημα σε στιγμές βαθειάς οικονομικής εξαθλώσης της εργατικής τάξης: Δεν μπορεί να στηρίζει ουσταστικά την πολιτική της λιτότητας δίχως να έχει απώλειες από τα αριστερά του πιο συγκεκριμμένα από το πιο ταξικό κομμάτι της βάσης του. Η διαρφοή από αυτήν την πλευρά είναι χρόνια και τέλευταια δινομώνει επικινόυνα Είναι ενδεικτική η απώλεια της μισής οργάνωσης της Πάτρας. Αι τός ο κόσμος πρέπει πάσει θυσία να κρατηθεί. Αι τό σημαίνει η φρασούλα «να έρθει η αριστερά στο προσκήνιο με ένα ταξικό πρόγραμμα». Σημαίνει δηλαδη: «Καθήστε μέσα και παλέψτε να δώσετε ταζική πνοή στο ΚΚΕ». Γι' αυτό υπάρχει τόσο λίγο με ανοιχτό οργανωτικό τρόπο αυτή η ΑΚΕΠ. γι' αυτό δεν υπάρχει εφημερίδα της. Η αυτό βρίσκει ένα περίπτερο στο φεστιβάλ της ΚΝΕ, οταν εκει μέσα δεν περνάει ούτε ένα κοινού πι που να μην είναι της απόλιτης έγκρισης του ψευτο - ΚΚΕ.

Γι΄ αυτό καλού - κακού, και στο ενδεχόμενο καποιός ταξικός εργατης να εγκαταλείνει για χάρη της to yeuto - KKE, tovicetai n oum-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Eivai yviigto oti n kupota toi tστορικοί υλισμού βρισκεται στην παρακάτω μνακάλι ση του Μαρέ. « Όταν η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων της κοινωνίας φτάσει σε ορισμένο βαθμό, οι δυνάμεις αυτές έρχονται σε αντίφαση με τις παραγωγικές σχέσεις, που υπάρχουν, ή, για να μεταχειριστούμε τη νομική εκφραση, με τις σχέσεις ιδιοχτησίας, μέσα στις οποίες ως τότε είχανε κινηθεί. Οι σχέσεις αυτές. από μορφές ανάπτυξης των παραγω-

χή κοινωνικής επανάστασης» (Πρόλογος στην Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας).

γικών δυνάμεων, γίνονται τώρα

φραγμοί τους. Τότε αρχίζει μια επο-

Όταν το ψευτο - ΚΚΕ διαπιστώνει και σωστά ότι η Ελλάδα «βρίσκεται σε μέσο επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών ουναμεών» (100 συνέδριο) και από την άλλη ότι: «δυναμώνει και αναπτύσσεται ο κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός» δεν λέει παρά τούτο ότι όι παραγωγικές δυνάμεις στη χώρα μας είναι λιγώτερο αναπτυγμένες από τις παραγωγικές σχέσεις. Γιατί ο κρατικομονοποιλιακός καπιταλισμός είναι το τελευταίο σκαλοπάτι. σύμφωνα με τον Λέντι, στην ανάπτιξη των παραγετικών σχέστων «είναι ο προθάλαμος του σοσιαλισμού». Οι παραγωγικές ουνάμεις μεσαίες σε ανάπτυξη και οι παραγωγικές σχέσεις στο τελευταίο τους σκαλοπάτι σημαίνει δύο πράγματα ή θεωρητική βλακεία ή θεωρητική βλακεία και ρεβιζιοντομό; μαζί:

Πιστεύουμε ότι έχουμε να κανου» με με το δεύτερο. Το ψευτο - ΚΚΕ

κιττάει να καλυφθεί όταν γράφει: -O Ezzmukóz K. M. K. azá zm. á-TOWN THAT EVILLED FOR FORMSTELLION, der diamiput and not K. M. K. direct хорол. Н гновион ощос каги avaπειέμ του στην Εγλάδα οφείλεται όχι HOVO GTE, OIKOVOMKE, KOTVATKE, KAI montrikly technique the youpar and каі өтпі Одраң каі оростіріп солисtoyn tol term kredimm. Etal kiρια ιδιορρυθμία του ελληνικού Κ. Μ. Κ. είναι ο εξαρτημένος γαρακτήρας ton - 1100 ouvedpto).

Με λέγα λόγια εξαρτημένος Κ. Μ. Καπιταλισμός σημαίνει εξαρτημένος (μπεριαλισμός. Αυτό δεν στέκει ούτε στοιχειώδικα. Όμως και μόνο η διαβεβαίωση μόνε διασέρει από του άχχιαι γιορών από την άπο-PART TOUR CALIFORNIA LONGIC SERVING & COLORER για να συμπεράνουμε ότι τοι λάγιστον δεν μπορεί παρά να είναι ένα τελευταίο σκαλοπάτι στην ανάπτι ξη των παραγωγικών σχέσεων Ετσι για να λυθεί η συγκεκριμμένη αντίφαση παραγωγικές σχέσεις παραγογικές δυναμείς στη χώρα μας μόνο ένας τροπος επάρχει και βέβαια όχι η κοινονική επανάστα-

Πρέπει να αναπτυχθούν οι παραγωγικές δυνάμεις στο ύψος των παραγωγικών σχέσεων.

δυναμεων ακόμα και μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού! Αυτό είναι καλό καθήκου για κομμουνιστές σε μια χώρα σαν την Ελλάδα-

Η αναπτυξή των παραγωγικών

ΜΙΒΑΝΟΣΕ Συριακή επέμβαση για να πέσουν και οι τελευταίες αντιστάσεις

Μια νέα περίοδος αρχίζει για το Μεσαανοτολικό ζήτημα. Ύστερα από την προσωρινή ανακωχή με την κατάπαυση του πυρός, οι αντιθέσεις περνούν σε νέα φάση όξυνσης, καθώς οι ένοπλες συγκρούσεις ξανάρχισαν μεταξύ των αντιμαχόμενων δυνάμεων.

Η περίοδος αυτή χαραχτηρίζεται από δύο στοιχεία. Από την επίδραση του σοσιαλιμπεριαλισμού, μέσω της Συρίας, απειθείας στο Λίβανο, και από τις συζητήσεις και τις συσκαταταξείς στη στάση των αραβικών χωρών, όσο αφορά την διευθέτηση του Παλαιστινιακού προβλήματος.

Το στοιχείο όμως που χρωματίζει την περίοδο αυτή, είναι η σύγκρουση Συρίας - Λίβανου, όπου ύστερα από το χτύπημα της Παλαιστιανικής Επανάστασης, από τις υπερδυνάμεις και τους υποταχτικούς τους Συρία - Ισραήλ, έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις για την λύση αυτού του προβλήματος σε όφελος του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Η προηγούμενη περίοδος και η σημερινή σύγκρουση Συρίας - Λίβανου

Το ξεσπασμα του εμφυλιου πόλεμου τα προηγούμενα χρόνια μεταξύ των κυβερνητικών στρατευμάτων του Τζεμαγιέλ και των μουσουλμανικών ένσπλων δυναμέων, είχε το χαραχτήρα της αντίθεσης ανάμεσα στην αστική τάξη του Λίβανου και στα καταπιεζόμενα μουσουλμανικά φτωχά στρώματα του πληθυσμού.

Την αντίθεση αυτή εκμεταλλείτηκε αμέσως η Συρία. Στον πόλεμο αυτό γρήγοσα αναμείνθηκε και πήρε το μέρος των μουσουλμανικών δυνάμεων. Η στάση της αυτή υπαγορείτηκε από ένα και μοναδικό λόγο. Την κυριαρχία της στο Λίβανο στα πλαίσια της τοπικής ηγεμονιστικής πολιτικής της στο χώρο της Μέσης Ανατολής, Πολιτική που εκτρέψε ο σοβιετικός σοσιαλιμπεριαλισμός για την εξυπηρέτηση των δικών του σχεδίων διείσδυση OTHY REPHOZIL

Το κίνημα αυτό γρηγορα απόχτησε έντονες φιλοσιριακές ιδεολογικές επιρροές, αφού η εμπραχτη ανάμειξη της Συρίας, δημιούργησε ευνοικούς συσχετισμούς για την νίκη επί του Τζεμαγιέλ. Από την άλλη μεριά η αστική τάξη τοι Δίβανου ήταν διαιρεμένη. Η κυβέρνηση αυτή ήτων ένα μείγμα φιλοσυριακής και χριστιανοφαλαγγίτικης αστικής τάξης. Το άπλομα στη συνέχεια του εμφυλίου και το ολοένα ορμητικώτερο μπάσιμο της Συρίας στη διένεξη, δημιούργησαν τις

προεποθέσεις για το γονάτισμα του

Ετσι πριν λίγο καιρό η Συρία αναγκασε τους χριστιανοφαλλαγγιτες να διαπραγματευθούν μαζί της. για μια συμφωνία ειρήνευσης στα Λίβανο Η έμμεση κυριοργία της Σιρίας, αφοί ιπαγόρευσε τις θελήσεις της, ήταν πια γεγονός,

Η πρόσφατη συμφωνία που επιτεύχθηκε στη Δαμασκό μεταξύ Ασσαντ - Φιλοσιριοι Χομπεικά αναγνωριζε τον «μεσολαβητικό» ρόλο της Συρίας.

Ένα μήνα μετά η άρνηση του Τζεμαγιέλ να αναγνωρίσει την συμφωνία σε μια προσπάθεια αντίστασης και η καθαίρεση του Χομπεικα αποτέλεσε το έναισμα για το ξεσπασμα νέων βιαιών συγκρούσεων και την εμφάνιση των συριακών στρατευμάτων στα σύνορα με το Δίβανό. Οι προθέσεις του Ασσαντ έγιναν πιο σαφείς. Η ανατροπή τοι Τζεμαγιέλ και το πάρσιμο της εξοισίας από τις φιλοσυριακές δυνάμεις, με μια Συρία μέσα στο Λίβανο ειναι το αμέσως επόμενο βήμα.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση ο Τεμαγιέλ Βρισκεται ανήμπορος να ακολοιθήσει μια γερή πολιτική αντίστασης γιατί η κυβέρνηση του είναι τώρα περισσότερο διασπασμένη και αποδυναμωμένη: Στο επουργικό συμβούλιο που κάλεσε TOIV ALYES HERES, OF GLACOTIPION !-ROLPYON TOU, REVIE STONE EVVID. HE επικεφαλής τον Καράμι, αρνήθηκαν να συμμετάσχουν, ενώ ο πρώτος πρόεδρος του Λίβανου Φραντίιε τον κάλεσε να παραιτηθεί η να αντιμετωπίσει τις συνέπειες.

Είναι φανερό ότι ακόμη και σε περίπτωση αντίστασης των λιβανικών στρατευμάτων, δεν υπάρχουν πιθανότητες για μια στρατιωτική νίκη του Τζεμαγιέλ. Το μέτωπο σοσιαλιμπεριαλισμοί - σι ριακοί φασισμού δείχνει ότι το θέμα Λίβανος οδηγείται στην άδικη «λύση» του Αρα ιστορικά προσωρινή.

To χτύπημα του παλαιστινιακού κινήματος

Μια τέτοια λύση επεδίωκε απά την αρχή το μαύρο αυτό μέτωπο. Όμως το εμπόδιο δεν ήταν μόνο η λιβανική αστική τάξη. Ήταν και η παλαιστινιακή επανάσταση, που εγοντας σαν βάση τον Λιβανο, διεκδικούσε τα κατεχόμενα από τι Ισραηλ εδάφη της, και το δικαίωμα να ιδρύσει δικό της ανεξάρτητο κρά-

Αυτή την επανάσταση γτύπησε ο σοσιαλιμπεριαλισμός, όταν πριν διο χρονία έβαλε τους Σύρους να στακίσουν τους Παλαιστίνιους, την στιγμή ποι αυτό το κίνημα ήταν στραμμένο ενάντια στο Ισραήλ και τον πάτρωνά του τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό

Έτσι με το λάθος του μονόπλευοα αντιαμερικάντκου - αντιτσραπέλτικού αγώνα, με την αυταπάτη για τον ρόλο του σοσιαλτμπεριαλισμοί σαν φυσικού σύμμαχου και με όυσ υπερόι νάμεις τώρα να αντιπαλέψει. το κίνημα αυτό, (στερα από το χτίπημα του τελευταίου παλαιστινίακού οχυρού στην Τριπολη του Δίβανου από τον Ασσαντικό φασισμό, αναγκάζεται να εγκαταλείψει το λιβανικό έδαφος 'Όμως η επανάσταση αυτή παρ' όλες τις δυσκολίες μένει όρθια και σταθερή στον ανεξαρτησιακό της δρόμο.

Auto sival not ber yoveway of tπερδιναμεις. Έτσι προχωρούν σε συνεχείς επιθέσεις.

Οι Αμερικάνοι και το Ισραήλ, με αφορμή την στημένη προβοκάτσια της σφαγής 4 Ισραηλινών στην Κίπρο, βομβαρδίζουν πριν λίγο καιρό το αρχηγείο της ΟΑΠ που εδρεύει

τώρα στην Τυνίδα, προκαλώντας διεθνή κατακραυγή.

Από την άλλη μεριά ο σοσιάλιμπεριαλισμος βαθαίνοντας το χτίπημα του παλαιστινιακού κινήματος, έχει διασπάπει της ΟΑΠ πειρες οράξιες ενώ έχει προχωρήσει σε μια σειρά προβοκατόρικες ενέργειες προκειμένοι να συκοφαντήσει σαν τοομοκρατική την κιρια δύναμη των Παλαιστινίων την Αλ Φατάχ και τον Γιασέρ Αραφάτ και να τους απομονώσει από τον ΟΗΕ. Στα πλαισία αυτά είναι εντωμένες οι πρόσφατες προβοκάτσιες του «Ακίλε Λάουρα», της Αεροπειρατείας της Μάλτας και τον επιθέσεων στα αεροδρομία Ρωμης: Βιεννής: από τους προβοκάτορες πραχτορες των Ασσαντ - Καντάφι Ο απώτερος στόχος είναι ο εξής:

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός θέλει μια γρήγορη λύση του παλαιστινίακοί προβλήματος και επιδιώκει α: να γίνει ο αδιαφίλονικήτος διαπραγματευτής με τις άλλες πλευρές και β) η λύση αυτή να είναι σε όφελός τοι ώστε να προωθεί τα σχέδια του για κυριαρχία στο χώρο της Μ. Ανατολής μέχρι την ολοκληρωτική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων Αλλωστε, όπως είπομε, για αυτό το λόγο πέταξε από τον Λίβανο τους Παλαιστινιους: οινοντας την ει καιρία στη Συρία να ικανοποιήσει τα όνειρα της για κατοχή στο

Αν αυτό σήμανε την πραώθηση τον θέσεων του σραμιλιμπεοιαλισμού, εντούτοις δεν σήμανε το τέλος του παλαιστινιακού αγώνα. Τα γτι πήματα που δέχτηκε απ' τις υπεράυναμεις και ειδικά το ύπουλο, πισώπλατο του σοσιαλιμπεριαλισμού, δεν θα γονατίσουν την Φατάχ Το επαναστατικό κίνημα τοι παλαιστινιακού λαού απόκτησε τώρα την γνώση των εχθρών και των φι-/ων. έχει σημέρα μια ανώτερη σινείδηση. Αν παρχει στη Μεσογείο μια αντιηγεμονιστική αντιτμπεριαλιστική φωνή, αυτή είναι της Αλ Φατάχ. Η παλαιστινιακή επανάσταση θα επιζήσει και οι λαοί θα civm στο πλειρό της.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

Ένας νέος ελιγμός του σοσιαλιμπεριαλισμού

Τίποτα δεν είναι τόσο ανησυχητικό για τους λαούς, όσο το να μιλάνε οι υπερδυνάμεις για ειρήνη και στο όνομά της να καλύπτουν τα ύπουλα σχέδια τους.

Η αλήθεια είναι πως ο Γκορμπατσώφ κατέβαλε σοβαρή προσπάθεια για να πείσει ότι η πρότασή του -για μείωση και σταδιακή καταργηση των πυρηνικών - που έκανε στον Ρήγκαν, είναι μια είλικρινής χειρονομία «καλής θέλησης». Από μια πρώτη εξέταση βλέπει κανείς μια προσπάθεια για αμοιβαίες και ισότιμες υποχωρήσεις. Αν όμως αναλυθούν ένα προς ένα τα σημεία της πρότασης, τότε η πρώτη εντύπωση αποδεικνύεται απατηλή και διαλύεται σαν καπνός.

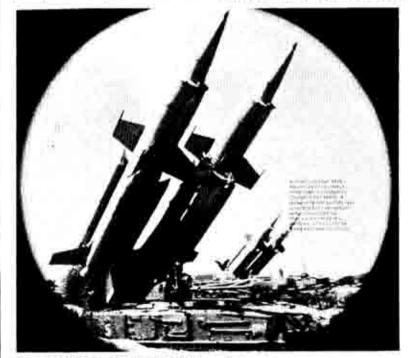
Εδώ και πολλά χρόνια οι υπερδυνάμεις δεν κάνουν τίποτα άλλο, από το να προσπαθούν με εντατικούς εξοπλισμούς, επεμβάσεις και πολέμους να υπερισχύσουν η μία στην άλλη και να κατακτήσουν την παγκόσμια ηγεμονία.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η προταση Γκορμπατσώφ прости НПА. О Гкорилито по на τον πιο περίτεχνα τρόπο καταφέρνει ένα σημαντικό χτέπημα στον αντίπαλο του, τις ΗΠΑ

1) Γιατί εντοπίζει τη μεποσή των πιρηνικών όπλων σήμερα στο σταμάτημα του Εόλεμοι των απτρών και μόνο, ενώ η πρόταση για περικοπή των περηνικών όπεων (που αφορά και την ΕΣΣΔ) θα γίνει κατ αρχήν μέσα σε οχτώ χρόνια.

2) Γιατί η πρώταση δεν μιλάει καθόλοι για τους πυραθέους SS - 20 που βρίσκονται στο ασιατικό τμήμα της Σ. Ενώσης αλλά ανά πάσα για τη Μόσιχα αφ΄ ένος, αλλά υποχρεώνει το ΝΑΤΟ να βασίσει την άμενα του σε συμβατικά όπλα, όπου την υπεροπλία, και μάλιστα με μεγάλη επεροχή, την έχουν οι Ρώσοι.

Εκεί λοιπόν μποσκοποίν όλες αισές οι προτάσεις «ειρήνης». Και βέβαια δεν μπορούν να γίνουν οι Ρώσοι πιστευτοί όταν μίλανε για επί τόποι έλεγχο τον συμφονιών, όταν επανηλειμμένα τις έχουν σαραβιάσει. Πραγματικό είναι σξιοθαύμαστη η «πολιτική αρχών» που ακολοιθεί η σημερινή ηγεσια του ΚΚΣΕ και στο Εήτημα των εξοπλισμών Διαμαρτύρεται και ζητάει τη μείοσή τους, μόνο όταν εξοπλίζεται η αντιπαλή της υπερούναμη

Νότια Υεμένη

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΦΟΣΙΩΣΗ

«Σύντροφοι κατά συντρόφων». Έτσι περίπου περιέγραψαν ορισμένες φυλλάδες του αστικού τύπου στη χώρα μας, τις ένοπλες συγκρούσεις και το πρόσφατο αιματηρό πραζικόπημα στη Νότια Υεμένη.

Ανεξάρτητα από τον συνηθισμένο σύγχρονο, ή παλαιού τύπου, αντικομμουνιστικό θόρυβα που προκαλούν, βαφτίζοντας τον φασισμό, μαρξισμό και ανεξάρτητα, από τις ιδεολογικές κατευθύνσεις που έχει η κάθε μιά, ένα όνο-

Η πρόσφατη ιστορία της Ν. Υεμένης

Το πραξικόπημα αυτό δεν είναι το πρώτο. Από τότε που η χώρα αυτή απέκτησε την ανεξαρτησία της. από τον αγγλικό αποικισμό, το 1967. γνώρισε πολλές εσωτερικές διαμάχει και ένοπλα πραξικοπήματα. Ήδη από την εποχή της ανεξαρτησίας της, η χώρα αυτή του τρίτοι κόσμοι στράφηκε για βοήθεια στη Μόσχα πεφτοντας έτσι στα γύχια του σοσιαλιμπεριαλισμού. Ο νέος αποικισμός, πήρε την θέση του παίλου, και η Ν. Υεμένη, «αναπτί χθηκε» κάτω απ' την κλασσική - ιμπεριαλιστική πολιτική που ακολουθήσαν οι Ρώσου.

Το πρώτο αιματηρό πραξικόοπημα, εκδηλώνεται το 1969, όταν ανατρέπεται ο πρώτος πρόεδρος της γώρας, ο Κατάρ Αλ Σαμπι, από την «αριστερη» πτέρυγα του κυβερνώντος κόμματος και την θέση του παίρνει ο Σαλέμ Ρουμπάγια Αλι. Ο νέος προεόρος προσπαθώντας να ακολουθήσει μία ανεξάρτητη πολιτική αναπτίσσει σχέσεις με τις γειτονικές χώρες και την λαική Κίνα.

Η αιξανόμενη όμως πολιτική και οικονομική διεισδύση του συσιαλίμπεριαλισμού, δεν αφήνει περιθώρια για ανεξαρτητοποιήσεις Το 1978, εκδηλώνεται δεύτερο αιματηρό πραξικόπημα, αιτή τη φορά με τανκς. Ο προεδρος της χώρας ανατρέπεται και εκτελείται από τον σημερινό φιλοσοβιετικό φασίστα Φατάχ Ισμαήλ, σ οποίος παίρνει την θέση του προέδρου. Έτσι το 1979. υπογράφει 20ετές «σύμφωνο φιλίας» με την Σοβ. Ένωση η οποία από την χρονιά εκείνη εγκαθιστά στο εδαφος της Υεμένης και στο νησι Σοκοτρά ναυτικές και αεροπορικές βάσεις καθώς και χιλιάδες στρατιώτες και στρατιωτικούς σύμ-

Ολοκληρώνεται μ' αυτό τον τροπο το προτσές της σοσιαλιμπεριαλιστικής κυριαρχίας στη Ν. Υεμένη. Παρ' όλα αυτά η χωρα δεν παίει να δημιουργεί κινήσεις ανε-Ευρτησίας, και το 1980 έστερα από νέες συγκρούσεις, ο Ισμαήλ ανατρέπεται και την θέση του παίρνει ο σημερινός πρώην προεόρος Αλί Νάσερ Μωχάμεντ.

Το σημερινό πραξικόπημα

Ο Μωχάμεντ διατηρώντας τις σχέσεις με τους Σοβιετικούς βελτίωσε ταυτοχρονα τις σχέσεις τοι με τα γύρω αραβικά κράτη Σ. Αραβία και Ομάν, ενώ άνοιξε την πόρτα στις δυτικές επενδύσεις. Αυτές οι κινήσεις ήταν που δεν άρεσαν στη-Μόσγα. Ετσι ο Ισμαήλ επιστρέφει το 85 από τη Μόσχα, όποι είχε καταφύγει. Μερά την ανατροπή του όμως το '80, ξαναμπαίνει στην κυβέρνηση, όπου δυο βδομάδες πριν επιχειρεί, με πραξικόπημα την αναtpont the

Οι συγκρούσεις αυτές φαινεται να λήγουν αυτές τις μέρες, αφοί στ δυνάμεις του Ισμαήλ ελέγχουν πλέον το 'Αντέν και έχουν αναγκάσει σε υποχώρηση τον Μωχάμεντ στα βόρεια της Υεμένης. Ταυτόχρονα χρήζεται προσωρινός πρόεδρος σ μα υψώθηκε πάνω από κάθε σκοπιμότητα - «Σοβιετική Ενώση».

Πραγματικά. Πίσω από την πάλη για την αλληλεξόντωση, των δύο φιλοσοβιετικών φραζιών. βρίσκεται για μια ακόμα φορά, ο σοσιαλιμπεριαλι-

Έτσι το πρόσφατο πραξικόπημα έφερε στην επιφάνεια ορισμένα άγνωστα στοιχεία.

Μπακίρ Αλ Αττάς, α οποίος δηλώνει μεταξύ άλλων ότι «θα εργασθοί» με για την ενισχυση των δεσμών μας με την ΕΣΣΔ, την Αιθιοποία και με τις χώρες της αραβικής χερdovidous.

Η στάση του σοσιαλιμπεριαλισμού

Αξίζει να δουμε την στάση που κράτησε η Σ.Ε. κατά την διάρκεια των συγκρούσεων. Η δώλια αυτή ιπερδέναμη κράτησε μια έπουλη και διπλή ταχτική. Παρότι το πραξικόοπημα ήταν δική της έμπνευσης και καθοδηγήθηκε από το πίονι της, εντούτοις δεν ήξερε εξ αρχής, αν αιτός θα επικρατούσε στο τέλος

Έτσι στη διάρκεια των συγκρούσεων δεν πήρε το μέρος καμιάς πλευράς, ώστε σε περίπτωση αποτυχιάς τοι πράχτορα της, να τάχει καλά με τον προηγούμενο προέδρο. Κλασσική δηλ. λογική του ιμπεριαλισμού, να μη ρισκάρει τα πάντα. Όταν λοιπόν οι πραξικοπηματίες του Ισμαήλ έδειχναν να κερδίζουν, τότε μόνο η Μόσχα εκφρασεανοιχτα την υποστηριξή της.

Η υποκρισία της, έφτασε στο αποκορύφωμα της, όταν δήλωσε ότι ήταν έτοιμη να συνεργαστεί με την νέα κι βέρνηση τοι Ισμαήλ, αν αιτός σεβόταν το «σύμφωνο φιλιας» που ο τότος (!) είχε προωθήσει το 79. Βέβαια το γεγονός των χιλιάδων νεκρών στρατιωτών και πολιτών τοι φιλοσοβιετικού πραξικοπήματος πολέ - λίγο ίδρωσε το αυτί του σοσιαλιμπεριαλισμού.

«Τα κράτη θέλουν ανεξαρτη-

Τα γεγονότα από την εποχή τη: ανεξαρτησίας του '67, τα απάντετά πραξικοπήματα, και οι κατά καιρούς κινήσεις ανεξαρτητοποιήσης της χώρας, εδείξαν με τον πιο ξεκάθαρό τροπό το ιστορικό ρευμα τοι τρίτοι κόσμοι Οι ιμπεριαλιστές κανέναν σχεδόν δεν έχουν, απόλυτο και τισλό όργανό τους, εσ' όσον δεν πραγματοποιησαν ανοιχτή εισβολη. Είναι αξιοσημείωτο το γεχονός ότι στον πρόεδρο Μωχάμεντ εκδήλωσαν ιποστήριξη η Αιθιοπία και η Λιβι-η.

Αυτό το ρεύμα είναι που αναγκάζει τις υπερδυνάμεις και ιδιαίτερα τον σοσιαλιμπεριαλισμό, να απόκαλύπτουν όλο και περισσότερο, το απαίσιο πρόσωπό τους στους κα-

Όμως οι επεμβάσεις τους, οι εισβολές και τα πραξικοπηματά τους δεν φοβίζουν τους λαούς.

Γιατί οι λαοί ξέρουν ότι όπως έλέγε ο Μάο Τσε Τοίνγκ «ο ιμπερίαλισμός και όλοι οι αντιδραστικοί είναι χάρτινες τίγρεις».

NEA ANATOAH AIEYOYNETAI AIIO EVENTARTIKH EITITPOITH

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νέμο Εώστας Λιακόπουλος Βαλακρίτου 1 - Πειραιάς Tul. 4928467

στεγμή μπορούν να μεταφερθούν εικολότατα και να στραφούν ταχύτατα εναντίον της Ευρώπης, ενώ απαιτεί από τις ΗΠΑ να περικόψουν Story Stoy to distribution of the

3) Γιατί ασήνει βέβαια σρισμένους πυραύλους γαλλικούς και αγγλικούς (-ΠΟΣΕΙΔΩΝ» και Μ-20). οι οποίοι όμως είναι απαρχαιωμένοι και απαγορεύει τη βελτιώση

4) Γιατι ητάει από χώρες συμμαχοις των ΗΠΑ (Γαλλία Αγγλία) το περιορίσουν τον πυρικτκό του. ε-Σοπλισμό, χειρίς να λέει κουβέντα για τις χώρες της Αν. Ευρώπης που έχουν SS-20 στο έδαφός τους.

5) Γιατι η σταδιακή μειώση των πηριλικών όπλων μέχρι την τελική τους κατάργηση (το 2.000 !!!). δεν αποτελεί κανενός είδοις δέσμενση Φυσικά, δεν υπάργει κανένας λόγος ανησυχίας όταν εξοπλίζονται οι

Αυτή τη γραμμή σήμερα στην Ελλάδα ακολοιθεί πιστά εκτός από το «Κ«Κεξ και ο Α. Παπαντρέου. Εχει αναλάβει με ιδιαίτερο ζήλο την εκστρατεία κατά του πολέμοι: των άστρον και των εξοπλισμών (εννοείται της Αμερικής) και μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα, προσπαθέντας να παραπίρει, όσες χών ρες μπορεί σ' αυτή την κατεύθενση ιξεκινώντας από την Ινόια, τους 6 K.7.5.3.

Αγνωστο είναι μέχρι που μπροεί να φτάσει το θράσος του. Αυτό όμοις ποι είναι φανερό, είναι οι κίνδίνοι που δημιουργούνται για τη more has an actuator sur noviti-

__ Που το πάει ___ η А.К.Е.П.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 5

φωνία στο μεγλαο ζήτημα, το μοναδικό ζητημα αρχής του απαντάχου της γης φιλοσοσιαλιμπεριαλισμού. η πίστη στην ΕΣΣΔ. Αυτό είναι το νόημα της αφίσσας. -Να ακοι στει η φωνή Γκορμπατσώσ-

Μπορεί το ΚΚΕ να παραπατάει. όμως η Ρωσία πάει καλά.

Τι κακογουστη φάρσα. Κανένας ταξικός εργάτης δεν πρέπει να πεσει στην παγίδα αι τής της οργάνων σης. Γενικόπερα θα πρέπει κάθε όημοκρατικός άνθρωπος να είναι επιφυλαγτικός μπροστά στις μέθοδες τοι σοσιλαιμπεριαλισμοί να όιαμορφώνει οργανώσεις για όλα τα γούστα και όλες τις αποκλίσεις.

Εφ΄ όσον ο Κύρκος καταφέρει να οιασπάσει το ΚΚΕ εσ. τότε θα μοστραφούν αντικειμενικά 3 πολιτικά παραρτήματα του σοσιαλιμπεριαλιαμού στην Ελλάδα έχτος από το ίδιο το ψειτο - KKE.

 Η Ομάδα του Κύρκου για «σοβαρούς» κυρίους με αγαλινώτες ρεβιζιονιστικές τάσεις.

 Η ΑΚΕΠ για εργάτες ποι δεν μπορούν ακόμα να ξεφέγουν από την ιδεολογική επιρροή του ψευτο-

• και η 17 Νοεμβρη για αναρχικους που έχουν σιχαθεί την «αναποτελεσματικότητα» των Εξαρ-